

POLITISK ORIENTERING 31. maj, 2017.

Trump skaber ravage i G7 – Vil han lade USA gå med i et strategisk partnerskab med Kina og Rusland? Se også 2. del her.

Med formand Tom Gillesberg:

Video 2. del:

»Velkommen til disse ufatteligt spændende tider, hvor verden i den grad flytter sig, og hvor centrum for den historiske proces i den grad er flyttet over til Kina. I betragtning af, at der er 1,4 mia. kinesere og den tusindårige, gamle kultur, man har dér, er det egentlig ikke så mærkeligt, fordi der er et fundament, specielt også med hele den konfucianske kultur, som midlertidigt, igennem et stykke tid, blev holdt nede pga., at udefra kommende, kolonialistiske kræfter kunne manipulere kineserne til at ødelægge sig selv, grundlæggende set – det var briterne meget gode til. Men, nu har Kina fundet sig selv, og dermed er Kina i gang med at indtage sin naturlige plads på verdensscenen. Det var, hvad vi så med dette verdenshistoriske topmøde, som fandt sted den 14.-15. maj, det såkaldte Bælt & Vej Forum, i Beijing, hvor 29 stats- og regeringschefer og 130 lande, 50 internationale organisationer med FN's generalsekretær i spidsen, og omkring 1500 delegerede, diskuterende, hvordan – hvor går vi nu hen i næste fase af dette gigantiske projekt, Kina har sat i gang, som allerede

nu, i de projekter, man er blevet enige om, er 30 gange større end Marshallplanen i sin tid var det ... «

Lyd:

Den omgrupperede orientering

Leder fra LaRouche PAC, 29. maj, 2017 – Verden ser meget anderledes ud, når den anskues fra Kina, end den gør fra USA eller Europa, lød Helga Zepp-LaRouches kommentar, da hun vendte hjem fra sin deltagelse i Bælt & Vej Forum i Beijing, der fandt sted 14.-15. maj. Kina befinder sig i en udvikling, der foregår i et forbløffende tempo, og deler nu denne succesfulde model med hele planeten, gennem Bælt & Vej-initiativet. Som en opstigende kraft i hele planetens økonomiske og kulturelle udvikling har Kina et optimistisk og forhåbningsfuldt syn – og ikke den pessimisme og fortvivlelse, der har hersket i det meste af Europa og USA, siden mordet på John F. Kennedy.

Der foregår nu en global omgruppering, bemærkede Helga Zepp-LaRouche, med fornuftige regeringer, der bringer deres nationer om bord i Bælt & Vej-initiativet. Kun de dumdristige vil blive stående udenfor og 'kigge ind' sådan, som Angela Merkel nu gør med Tyskland.

Præsident Donald Trump må nu handle hurtigt for at sikre, at USA bliver en del af denne omgrupperede orientering. Han valgte klogt at sende en personlig toprådgiver, Matt Pottinger, som sin repræsentant til Bælt & Vej Forum. Nu må han forhandle Amerikas fulde deltagelse i alle aspekter af dette Nye Paradigme, inklusive investering af milliarder af dollars i genopbygningen af Amerikas totalt ødelagte infrastruktur. Trump må handle hurtigt for at skabe reel,

fysisk-økonomisk forandring – det er, hvad de millioner, der stemte på ham, venter på. Han må handle hurtigt, for at genindsætte FDR's Glass/Steagall-lov fra 1933 for at skabe den nødvendige bank- og kreditramme for en sådan massiv indsats for genopbygning – dét er mandatet, han fik ved præsidentvalget i 2016. Den idémæssige køreplan for, hvordan disse politikker skal implementeres i USA, har Lyndon LaRouche gentaget leveret – senest i sine **Fire Love (til USA's – og verdens – omgående redning)**.

Præsident Trump bør ikke tillade, at han presses eller distraheres bort fra denne hastedagsorden, af disse tendentiøse og grundløse anklager, der slynges ud mod hans regering, den ene efter den anden. Det er netop *formålet* med disse, af briterne påbudte operationer, at de skal forhindre præsident Trump i at vedtage de nationale, og internationale, politikker, som Det britiske Imperium i den grad frygter. At fordømme og afsløre disse løgne er selvfølgelig nyttigt, og endda nødvendigt. Men, denne eneste måde, hvorpå disse beskidte operationer på afgørende vis kan begraves, er at gøre præcis dét, som briterne er mest bange for; og begynde at bygge infrastrukturen og andre store projekter, *nu*.

En mere passende hyldest til John F. Kennedy i hundredeåret for hans fødsel, end netop atter at hellige vor nation disse politikker, eksisterer ikke.

Foto: Helga Zepp-LaRouche på Bælt & Vej Forum i Beijing, den 14.-15. maj, 2017.

Den nye dør åbner sig for

menneskeheden

Leder fra LaRouche PAC, 29. maj, 2017 – Det historiske Bælt & Vej Forum for Internationalt Samarbejde, den 14.-15. maj i Beijing, og hvori Helga Zepp-LaRouche deltog, efterfulgtes af præsident Trumps rundrejse til fire nationer, med anti-terrorisme og fred i Mellemøsten som dagsorden, og dernæst af NATO- og G7-topmøderne, hvor præsident Trump afviste både Rusland som fjendebillede og svindelen med menneskeskabt, global opvarmning.

I morgen, mandag, finder der et topmøde sted mellem præsidenterne Vladimir Putin fra Rusland og Emmanuel Macron fra Frankrig, et topmøde, der pludselig blev fremrykket mere end en måned. Den nyvalgte præsident Macron har ageret, som Lyndon LaRouches ven og tidligere franske præsidentkandidat Jacques Chirac havde adviseret om, at han ville, ved at flytte koordinering med Vladimir Putin til toppen af sin dagsorden. Det kan der komme flere overraskelser ud af.

Dernæst vil et ekstraordinært årligt møde i Skt. Petersborg Økonomiske Forum (SPIEF) begynde kommende torsdag, den 1. juni, som vi rapporterer mere om nedenfor. Blot dagsordenen (der i sig selv er på 63 sider) for dette forum udtrykker den nye ånd fra den Nye Silkevej og fra amerikanernes afvisning af britiske imperiediktater, med deres valg af Donald Trump. Det er tilstrækkeligt lige nu at nævne blot et enkelt panel af de sandsynligvis flere end 100 paneler. Det bærer titlen: »Fremtiden, der fødes i dag: Integrations- og Infrastrukturprojekt i Eurasien«. Det vil faktisk blot være ét af flere Skt. Petersborg-paneler om netop dette emne. Blandt paneldeltagerne finder vi Lyndon LaRouches gamle ven, Vladimir Yakunin, formand for den overordnede bestyrelse for Instituttet for Forskning af Dialog mellem Kulturer, og som vil være en fremtrædende deltager under hele Skt. Petersborg Forum.

Dernæst vil Gruppen af 20 afholde topmøde den 7.-8. juli i Hamborg, under hvilket – med mindre det rykkes frem – præsidenterne Trump og Putin vil holde deres første, personlige møde. Den kinesiske præsident Xi Jinping skal besøge Rusland i begyndelsen af juli måned, til sit andet topmøde i år med præsident Putin. Herefter følger BRIKS-topmødet den 3.-5. september i Xiamen, i Kinas Fujian-provins.

De stats- og regeringsoverhoveder, der deltager i SPIEF med præsident Putin i denne uge, bliver den indiske premierminister Narendra Modi, den japanske premierminister Shinzo Abe, den østrigske kansler Christian Kern og den moldoviske præsident Igor Dodon. Der bliver paneler om samarbejde inden for BRIKS, den Eurasiske Økonomiske Union (EAEU) og inden for Samfundet af Uafhængige Stater. Og om EAEU-samarbejde med Europa, med Shanghai Samarbejdsorganisationen og med Central- og Sydamerika. Om russisk samarbejde med Frankrig, Italien, Sverige, Schweiz, Serbien, Indien, Japan, USA og Afrika, og flere paneler om russisk samarbejde med Tyskland, især om gennembrud i metoder til varefremstilling. Der bliver paneler om rumteknologi og atomkraft, og adskillige paneler om forbedret sundhedspleje, inklusive om, hvordan lægevidenskaben kommer ud over antibiotika i betragtning af spredningen af antibiotikaresistente bakterier – på høje tid, at dette diskuteres seriøst. Der bliver adskillige paneler om byggeri af byer og urban infrastruktur – præcis det, vi er begyndt at diskutere omkring New York City.

Vi har nu muligheden for at virkeliggøre John F. Kennedys vision, Kennedy, der blev født for 100 år siden, den 29. maj, 1917. Hvis vi kæmper for det, kan vi sandsynligvis få det til at ske. I sin anden tale for FN's Generalforsamling den 30. september, 1963, foreslog John Kennedy, at USA og Sovjetunionen gik sammen om at sende en mand til Månen inden årtiets udgang.

»I et felt, hvor USA og Sovjetunionen har en særlig kapacitet

– feltet for rumforskning – er der plads til nyt samarbejde om yderligere fælles indsats i fastlæggelse af lovene for rummet, og for udforskning af rummet. Blandt disse muligheder inkluderer jeg en fælles ekspedition til Månen. I rummet er der ingen suverænitets spørgsmål; gennem en resolution i denne Forsamling, har De forenede Nationers medlemmer afsværet ethvert krav på territoriale rettigheder i det ydre rum eller på himmellegemer og erklæret, at international lov og FN's charter vil gælde. Hvorfor skulle derfor, menneskets første flyvning til Månen være et spørgsmål om konkurrence mellem nationer? Hvorfor skulle USA og Sovjetunionen, som forberedelse til sådanne ekspeditioner, blive involveret i en enorm fordobling af forskning, konstruktion og omkostninger? Mon ikke vi bør udforske, om det ikke skulle være muligt for vore to lande – ja, hele verdens – videnskabsfolk og astronauter at arbejde sammen om erobringen af rummet og, i dette årti, da en dag at sende til Månen, ikke repræsentanterne for en enkelt nation, men repræsentanterne for alle vore lande.«

Foto: Præsident Donald J. Trump og førstedame Melania Trump rejste til Bruxelles, Belgien, onsdag aften for deres fjerde stop under deres udenlandsrejse. Præsident Trump mødtes med ledere fra hele verden, før NATO-topmødet i Bruxelles.

**Saudi-Arabien er kilden til
terrorisme!
Trump må droppe dem og holde**

sig til det Nye Paradigme

Leder fra LaRouche PAC, 22. maj, 2017 – Selv, mens præsident Donald Trump søndag deltog i unævnelige ceremonier sammen med de saudiske tilbedere af guldkalven, blev det nye paradigme, med Kinas Bælt & Vej-initiativ, fremtrædende rapporteret i Golfstaternes aviser. Og Iran – en afgørende nation i udviklingen af de nye Eurasiske Landbroer – responderede i al mindelighed på Trumps ekstreme provokationer ved simpelt hen at tilbyde at vente og antage, at han ville komme frem til en mere fornuftig politik!

Saudi-Arabien er det sted, der stort set har uddannet alle de væsentligste islamistiske ekstremister og terrorister i verden. Det vil ikke være med til at hjælpe en amerikansk præsident med at genopbygge den by, som det for 15 år siden udløste ødelæggelse over – lige så lidt, som det vil genopbygge Yemen, som det nu har jævnet med jorden og pint. Ja, Saudi-Arabien har for den sags skyld aflyst sine egne energi- og andre infrastrukturprojekter, siden olieprisen faldt – altså, det stik modsatte af Kinas storslåede »win-win«-projekter under Bælt & Vej-initiativet.

Endnu vigtigere end det faktum, at nyhederne om Bælt & Vej-forummets succes i Beijing kommer ud i Golf-pressen under præsidentens besøg, var disse nyheders indhold. Det fokuserede på Lyndon og Helga LaRouches 30 år lange kampagne for »Verdenslandbroen«, der var frøet til Kinas nutidige succesfulde »Nye Silkevejsinitiativ«. Dr. Ahmed Al-Kedidis ekstraordinære redegørelse blev udgivet statsaviserne i Qatar og Oman samt i diverse andre, private aviser og websider i Golfen i løbet af weekenden.

Lyndon LaRouche bemærkede i dag, at dette er en genklang af den i stigende grad betydningsfulde rolle, som Helga Zepp-LaRouche – der talte ved begivenheder under topmødet i Beijing – spiller i udviklingen af »Bælt & Vej« til en *Verdens-*

landbro. Dette sker samtidig med, at Stillehavsområdet bliver mere fremherskende økonomisk, og vokser med større hast.

Det er presserende nødvendigt, at præsident Trump bringes til at ændre sit fokus tilbage til USA's genopbygning og økonomiske genrejsning – især i sin egen hjemby, New York, hvis byområde er i færd med at forvandles til en farlig infrastruktur-katastrofezone. De simpleste rejser i byområdet er blevet farlige og usikre for millioner af mennesker. Der er behov for omgående handling her, og, fortsatte LaRouche; der bør dannes en ekspertkomite for at stille krav om handling.

Da Trump fokuserede på en sådan genopbygning, kom Kinas præsident Xi og Japans premierminister Abe ham i møde med afgørende planer for investeringer i ny transportinfrastruktur, som de for tiden er verdensmestre i. Det er det nye paradigme, fra storstilede projekter til udforskning af rummet og forskning i fusionskraft – alt sammen i samarbejde mellem nationer.

For sikkerhed og kampen mod terrorisme er Trump-administrationens relation med Rusland stadig den strategiske. Så vel som Ruslands egen relation med Iran.

Det amerikanske folk vil ikke glemme, hvem det var, der sponsorerede terroristerne, der stod bag 11. september, ikke efter, at amerikanerne kæmpede mod Bush og Obama for at få denne »hemmelige« information afsløret. Præsident Trump må satse på det nye paradigme for samarbejde omkring de ting, han har lovet amerikanerne, han ville gøre.

Foto: Præsident Donald Trump stiller op til fotografering sammen med Kong Salman, efter en ceremoni, der markerede åbningen af det Globale Center for Bekæmpelse af Ekstremistiske Ideologier, og hvor Trump, Salman og Egyptens præsident el-Sisi (til højre for Salman) sammen 'lagde deres hænder' på den lysende globus. Ikke alt, der glitrer, er guld

...

Præsident Trump i Mellemøsten: Gå i forening imod terrorisme og løs den israelsk-palæstinensiske splittelse

Leder fra LaRouche PAC, 21. maj, 2017 – I dag holdt præsident Trump en tale for et møde med 20 ledere af muslimske nationer – men ikke Iran – i Riyadh. I sin tale krævede han en universel krig mod terrorisme som basis for en forening af verden for fred og udvikling. Talen burde i det mindste afslutte ét aspekt af hysteriet og løgnene, der bruges i den 'farvede revolution' for at ødelægge præsidenten – nemlig, at han skulle være anti-muslimsk. Han bemærkede, at 95 % af dem, der dræbes af terrorisme, er muslimer og erklærede: »Med Guds hjælp vil dette topmøde markere begyndelsen til enden for dem, der praktiserer terror og spreder dens afskyelige trosbekendelse.«

Der er helt klart problemer, der må adresseres mht. saudierne, hvis støtte til Wahhabisme har været den primære, ideologiske base for terroristsvøben internationalt, og hvor en stor del af finansieringen og bevæbningen af terroristoperationerne enten kom direkte fra saudierne eller blev kanaliseret gennem saudierne af briterne og Bush' og Obamas administrationer. Saudierne er engageret i en grusom krig mod Yemen, med britiske og amerikanske våben, og skaber en af de alvorligste humanitære katastrofer i moderne tid.

Verden har imidlertid drastisk forandret sig i løbet af det seneste år, og især i løbet af den seneste uge. Bælt & Vej Forum for Internationalt Samarbejde i Beijing i sidste uge markerer et faseskifte i menneskehedens historie – en ny, økonomisk verdensorden er officielt blevet etableret, baseret, ikke på nulsums-, hund-over-hund-geopolitik, men derimod på fysisk-økonomisk win-win-udvikling og kulturelt samarbejde. Saudi-Arabien, De forenede arabiske Emirater og andre golfstater og arabiske nationer sendte højtplacerede repræsentanter til forummet. Som Helga Zepp-LaRouche vedvarende har fremført, og som det i stigende grad er blevet promoveret af nationerne i Mellemøsten, så er den Nye Silkevej den unikke basis for en genopbygningen af området, fra den ødelæggelse, der er frembragt af både terroristerne og de dødbringende og kriminelle ødelæggelseskrige, der blev ført af Trumps to forgængere i Det Hvide Hus.

I modsætning til Bush' og Obamas krige for regimeskifte, der blev ført gennem en koloniherre-mentalitet med »ansvar for at beskytte« (»den hvide mands lod«), og som ødelagde regeringer og lande, når de nægtede at underkaste sig Vestens direktiver, så har Trump slået ind på en anden kurs: »Vi vil vedtage et princip om realisme, der er rodfæstet i fælles værdier, fælles interesser og sund fornuft«, sagde han i Riyadh. »Vi er ikke her for at belære. Vi er ikke her for at fortælle andre mennesker, hvordan de skal leve, hvad de skal gøre, hvem de skal være, eller hvilken trosbekendelse, de skal have. Vi er i stedet her for at tilbyde partnerskab, baseret på fælles interesser og værdier, for at forfølge en bedre fremtid.«

Der ligger en fare i Trumps blanke fordømmelse af Iran. I sin tale anklager han Iran for at yde terroristerne »sikker havn, finansiel støtte og det samfundsmæssige fundament, nødvendigt for rekruttering«. Han synes at ignorere ISIS, al-Qaeda og de andre, dødbringende Wahhabi-terrororganisationer, der er finansieret af eller gennem saudierne, når han fordømmer Hezbollah og Hamas og endda roser saudiernes krig mod

houthierne i Yemen.

Men den forandrede verdenssituation giver håb om, at disse spørgsmål kan blive løst. Ved roden til ustabiliteten i den arabiske verden finder man den israelsk-palæstinensiske konflikt. Trump udgør et sjældent tilfælde, hvor en amerikansk præsident er gået op imod den britiske opsplittning af verden i den såkaldte »frie verden« i Vesten og de såkaldte »Gudløse kommunister« i Østen; og som i stedet promoverer, at de mest magtfulde nationer på Jorden – USA, Rusland og Kina – har al mulig grund til at arbejde sammen, som venner. Dette er den globale sammenhæng, i hvilken alle geopolitiske opsplittninger kan erstattes med win-win-løsninger.

I sin tale sagde Trump: »I denne ånd ... vil jeg rejse til Jerusalem og Betlehem, og dernæst til Vatikanet, og således besøge mange af de helligste steder i de tre trosretninger, der nedstammer fra Abraham. Hvis disse tre trosretninger kan forenes i samarbejde, er fred i verden mulig, inklusive fred mellem israelerne og palæstinenserne.«

Denne vision om en fredelig og fremgangsrig fremtid beror på, at menneskeheden kommer sammen gennem en forståelse af, at vore kulturer har forskellige karaktertræk, men at vi er én menneskehed. Som Helga Zepp-LaRouche sagde i sin tale til Beijing-forummet den 14. maj: »Den Nye Silkevej må – ligesom antikkens Silkevej gjorde det – føre til en udveksling af de skønneste udtryk for kultur i alle deltagerlandene, for at kunne lykkes. Den sande betydning af win-win-samarbejde er ikke kun de materielle fordele gennem infrastruktur og industriel udvikling, men er den frydefulde opdagelse af andre kulturers klassiske musik, poesi og malerkunst og, gennem at lære dem at kende, styrkelsen af vores kærlighed til menneskeheden som helhed.«

Dette må være vores mission.

Foto: Den amerikanske præsident Donald Trumps tale under sit

besøg i Saudi-Arabien, hvor han blandt andet stærkt understregede, at ekstremisme og terrorisme må udrydes i alle de muslimske lande.

Den amerikanske Kongres har meddelt, at NAFTA vil blive genforhandlet – 'Tiden er inde' til win-win politik!

17. maj, 2017 – USA's Handelsrepræsentant adviserede i dag Kongressen om administrationens plan om at genforhandle NAFTA.

Mexico er blevet informeret om denne begivenhed, ved hvert skridt på vejen, sagde (Mexicos) udenrigsminister Luis Videgaray under den fælles pressekonference med USA's udenrigsminister Rex Tillerson e.al.

»Mexicos regering hilser denne udvikling velkommen; vi er parate, vi er rede. Vi vil samarbejde med regeringerne for USA og Canada for at gøre vores handelsaftale bedre – bedre for Mexicos befolkning, USA's befolkning og Canadas befolkning.«

Idet han vedtog den kinesiske formulering, tilføjede Videgaray, at verden har forandret sig, siden NAFTA blev forhandlet. »Vi kan gøre dette til en forhandling, der bestemt er god for de tre involverede parter, inden for en win-win ramme.«

NAFTA, North American Free Trade Agreement, trådte i kraft i 1994.

Den Nye Silkevej spreder sig globalt, inklusive i USA – Hvilket er grunden til, at Trump er under angreb

Leder fra LaRouche PAC, 17. maj, 2017 – Verdens ledere, der vender hjem til deres lande fra det historiske Bælt & Vej Forum i Beijing, udtaler vidt og bredt, at et nyt paradigme for verdens anliggender er blevet etableret, både økonomisk og kulturelt. Titlen på *EIR's* Specialrapport fra 2014, »**Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen**«, er på en meget realistisk måde blevet til virkelighed.

I Europa er italienerne, med hjælp fra kineserne, i færd med at sammensætte en ny Nordlig Adriaterhavs-Havnesammenslutning, sammen med Slovenien og Kroatien, som vil opgradere havne og bygge jernbaneforbindelser igennem til Øst- og Vesteuropa. Med kinesisk hjælp er grækerne i færd med at planlægge endnu en jernbanelinje fra den nyligt udvidede havn i Piræus (opgraderet af Kina), og som løber op langs vestkysten og ind i Balkanlandene. Tjekkiets præsident Milos Zeman hånede dem, der klager over, at Bælt & Vej splitter Europa og sagde, at Europa allerede er forfærdelig splittet, men kan forenes gennem den fælles Silkevejsmission. Ungarns premierminister Viktor Orbán sagde, at mange lande var lede og kede af at høre

på formaninger om menneskerettigheder og foredrag om frie markeder, og at den »gamle model for globalisering er død« med den Nye Silkevej, der skaber et udviklingsbaseret, globalt paradigme.

I Asien diskuterer Japan nu en tilslutning til Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB) og gensidige besøg mellem Kinas præsident Xi Jinping og Japans premierminister Shinzo Abe, som den amerikanske præsident Donald Trump har tilskyndet til. Filippinernes præsident Rodrigo Duterte planlægger at genoplive fælles udvikling af de rige resurser i det Sydkinesiske Hav sammen med Kina og Vietnam, nu, hvor Obamas plan for krig i det Sydkinesiske Hav er blevet afvist i hele Asien, og af Trump-administrationen.

I Latinamerika roste generalsekretæren for FN-kontoret for den Økonomiske Kommission for Latinamerika og Caribien (ECLAC), Alicia Bárcena, Bælt & Vej som »en fornyelse af den dybe forpligtelse over for de værdier, som er fundamentale for vores globale, økonomiske og sociale velfærd« og opfordrede alle medlemslandene til at »opsamle det potentiale, som dette Ét bælt, én vej-program har for at omdefinere kapitalisme gennem folks ligeværd og værdighed«.

I Afrika sagde den etiopiske premierminister Hailemariam Desalegn, at Bælt & Vej »åbner døren for udviklingslande og fremvoksende nationaløkonomier til at bidrage til global, økonomisk vækst«. Kenyas præsident Uhuru Kenyatta sagde, at »Bælt & Vej-initiativet giver vort kontinent muligheden for at gennemføre et paradigmeskift. Post-koloniale Afrika har siddet fast i en trummerum. At blive en del af Ét bælt gør det muligt for kontinentet at gå videre til en ny platform, ved hvilken globalt samarbejde vil muliggøre merværdi, innovation og øget fremgang«.

Lignende entusiastiske responser fyldte pressen i nationer i hele udviklingssektoren.

Og i USA etablerede Trump-administrationens repræsentant, Matthew Pottinger, en »Amerikansk Bælt & Vej Arbejdsgruppe« som et partnerskab mellem den Amerikanske Ambassade i Beijing og amerikanske selskaber, for at bringe amerikanske selskaber ind i Silkevejsprocessen. Desuden inviterede han Kina til at deltage i det »Særlige Amerikanske Investeringsstopmøde« den 18.-20. juni i området omkring Washington, D.C., med det formål at bringe Kina ind i investeringsmuligheder i USA.

Ikke desto mindre ville en person, der var afhængig af den amerikanske presse eller rapporter fra den amerikanske Kongres, ikke vide noget som helst om alt dette. I stedet består næsten alt i USA's 24-timers nyhedscyklus af hysteriske tirader om præsident Trump. Hvis man troede på noget af det, skulle man tro, præsidenten var en marionet for onde Rusland og onde Kina, at han skulle være skyldig i forræderi for at gøre sit arbejde og gøre det, han lovede i sin valgkampagne – nemlig, at afslutte Bush' og Obamas politik for »krige for regimeskifte« og at genoprette Amerikas industriinfrastruktur, samt de hertil hørende arbejdspladser.

Tro ikke på den løgn, at Trump skulle være tvunget i forsvarsposition; at hans handlinger skulle have undermineret hans troværdighed, som medierne bringer til torvs *ad nauseam*. For kendsgerningen er den, at Trump er i offensiven for at afslutte den britiske imperieæra i historien. Briterne, med samt deres aktiver i USA – de neokonservative i begge politiske partier og på Wall Street, og de korrupte elementer i efterretningssamfundet, især i FBI – er totalt hysteriske over, at deres geopolitiske opsplittning af verden og deres evne til at få den amerikanske befolkning til passivt at acceptere nedskæringer og krig, er i færd med at blive ødelagt af Trumps tiltag for at bringe USA ind i den Nye Silkevej og for at samarbejde med Rusland om at knuse terroristsvøben. Hans erklærede hensigt om at genindføre Glass-Steagall driver simpelt hen de britiske aktiver yderligere ind i en panikreaktion.

Som Helga Zepp-LaRouche gentog i sine mange taler og interviews i Kina i forgangne weekend, hvor hun optrådte som taler på det Globale Topmøde for Tænketaanke under Bælt & Vej Forum: Hvis Donald Trump lykkes med at bringe USA in i det nye paradigme med den globale Silkevej, vil han huskes som én de store præsidenter i amerikansk historie.

Foto: Præsident Trump og præsident Erdogan udsteder en fælles erklæring i Roosevelt Room i Det Hvide Hus, tirsdag, den 16. maj, 2017, i Washington, D.C. (Whitehouse Instagram)

POLITISK ORIENTERING 4. maj 2017: Nu må Danmark tilslutte sig Kinas Bælt & Vej-initiativ

Med formand Tom Gillesberg:

»Det er 4. maj; ti dage, inden det går løs i Beijing med det store Bælt & Vej Forum, som bliver et afgørende punkt i den fortsatte udvikling her på planeten Jorden; det tror jeg allerede nu ligger klart. Det er jo så spændende, at den danske statsminister Lars Løkke Rasmussen ikke kunne vente. Han havde så travlt, at han sagde, 'jamen, jeg vil ikke vente til 14. maj; jeg tager derover allerede 2. maj til Kina og besøger pandaer, men også den kinesiske præsident og statsminister, og det er selvfølgelig en god impuls, at det er det første – ikke statsbesøg – men det første besøg fra dansk side med statsministeren, officielt besøg, siden 2008, da Danmark og Kina indgik et strategisk partnerskab, hvor Danmark ligesom blev det første land i Norden til at indgå et sådant

særligt strategisk partnerskab med Kina. Så det er en god impuls at tage derover. Det, der så bare er vigtigt, er, at der er andet på dagsordenen end de pandaer ...

Fordi, dét, Danmark SKAL med på, det er det nye paradigme, som Kina er drivkraften i, men hvor det ikke bare drejer sig om Kina, næh, det drejer sig om størstedelen af verden; det er det nye paradigme, som Kina samarbejder tæt om sammen med Rusland, sammen med stadig større dele af Asien, efterhånden det meste af Asien, men hvor Sydamerika, Afrika og andre lande også står i kø for at være med. Til dette Bælt & Vej Forum er der 30 stats- eller regeringschefer, der indtil nu har annonceret deres deltagelse, men der vil være delegationer fra over 100 lande, mange på meget højt niveau, fordi det her er stort; fordi Kina er blevet drivkraften i global udvikling. Den tankegang, man har haft i Kina, er simpelthen, at man har sagt, 'Vi har været i stand til at løfte 6 til 700.000 millioner mennesker, fattige kinesere, ud af fattigdom til et langt bedre liv; man har så en ambition om, at, i 2020 skal der ikke længere findes fattige i Kina; der skal ikke findes folk, der har problemer med, at de ikke får mad, osv. Fattigdommen skal afskaffes; men hvorfor skal det kun gælde Kina? Man har fundet ud af, at, hvis man investerer i infrastruktur, hvis man bruger penge på at investere i infrastruktur, i moderne teknologi, i modernisering af forskellige ting, jamen, så kan man løfte hele samfundet op; og det er ikke en speciel ting, der gælder for kinesere; det gælder for alle mennesker ...«

Lyd:

**RADIO SCHILLER den 24. april
2017:**

**Valget i Frankrig: Jacques
Cheminade var fornuftens
stemme**

Med formand Tom Gillesberg

**LAROUCHE PAC ERKLÆRING OM
BOMBNING AF SYRIEN:
SVIG MOD PRÆSIDENTEN;
SVIG MOD NATIONEN**

8. april, 2017 – Efter revidering af bombningen af Syrien, beordret af præsident Donald J. Trump i går, fordømte Lyndon og Helga LaRouche bombningen i de stærkest tænkelige vendinger. Præsident Trump fik en svigagtig briefing over selve begivenheden, der hævdede, at Bashar al-Assad var ansvarlig for et angreb med kemiske våben mod sin egen befolkning, på trods af det faktum, at amerikanske militærstyrker på jorden i Syrien vidste, at kemikalierne kom fra en al-Qaeda-base, som Rusland og Syrien erklærede. Personer i præsident Trumps nationale sikkerheds- og efterretnings-kommandokæde løj for ham.

Kilderne, der blev brugt til at hævde Syriens skyld for

angrebet, er udelukkende britiske, de samme folk, der koordinerer det internationale angreb mod Trumps præsidentskab, i et forsøg på at ødelægge ethvert positivt potentiale for relationer med Rusland og Kina for at genopbygge USA's og verdens økonomi. Dette var en overtrædelse af folkeretten. Trump var offer for et set-up. »Briterne har sat dette i gang, imod hele menneskeslægten«, understregede Lyndon LaRouche.

LaRouche sagde, at Trump omgående må udskille dem, der var ansvarlige for dette svig, og fyre dem. En FN-undersøgelse af hændelsen må omgående finde sted. I kølvandet herpå vil retsforfølgelse for krigsforbrydelser være passende. Præsidenten bør aldrig lytte til briterne. Det er ikke tilfældigt, at dette set-up fandt sted, netop, mens præsidenten havde møde med Kinas præsident Xi Jinping – et møde, over hvilket briterne og deres Wall Street-allierede er totalt apoplektiske – et møde, der kunne indvarsle et nyt og fredeligt paradigme for økonomisk og videnskabeligt fremskridt.

LaRouche PAC er i færd med at koordinere en mobilisering imod dette svig og sige til præsidenten, at han skal fyre de ansvarlige og vende tilbage til det Amerikanske System som sit præsidentskabs solide præmisser, og ikke Barack Obamas og Hillary Clintons politik for Tredje Verdenskrig. Intet mindre end hans præsidentskabs fortsatte levedygtighed står på spil. Vi kræver ligeledes, at FN omgående indleder en undersøgelse.

Ifølge flere efterretningskilder, der har kommenteret eller er blevet interviewet af LaRouche PAC, så vidste amerikanske styrker i aktiv tjeneste på jorden i Syrien, at dette ikke var et kemisk angreb fra den syriske regering. Syrerne ramte en al-Qaeda-base, der oplagrede kemiske våben, der anvendes af terrorister. Amerikanske styrker på jorden rapporterede, at dette ikke var et syrisk angreb med kemiske våben, der kom fra øverst i kommandokæden. USA var blevet adviseret om den syriske mission, før den fandt sted, og kendte til det syriske

mål. Der var nogen, der enten med overlæg løj for præsidenten om denne information, eller også forholdt ham informationen.

De efterretninger på jorden, der påstås at have dokumenteret et angreb med kemiske våben af det syriske luftvåben, kom fra gruppen Hvide Hjelme, skabt af briterne, finansieret af det Britiske Forsvarsministerium, og totalt gennemsyret af, og støttende, ISIS og al-Nusra-terrorister. Det andet »bevis«, der nævnes, kommer fra det Syriske Observatorium for Menneskerettigheder, der består af et enkelt individ, der har til huse i London, og som er berygtet for udbredt spredning af ukorrekt information.

Præsidenten har behov for at høre fra dem, der stemte for ham, og andre patrioter, der ikke er interesseret i Tredje Verdenskrig eller evindelig krig i Mellemøsten. Den sump, der skal drænes, er sumpen bestående af Wall Street/London/Washington D.C.-neokonservative, liberale interventionister, der har ødslet nationens rigdom bort og involveret vores ungdom i svigagtige krige og ødelægger en hel generations moral. Hr. præsident, find, fyr og retsforfølg dem, der er ansvarlige for dette.

Ring til Det Hvide Hus på 202-456-1111, som er kommentarlinjen, og ring direkte til dem på 202-456-1414. I kan skrive en besked til Det Hvide Hus på <https://www.whitehouse.gov/contact>. I kan sende præsidenten en Twitter på <https://twitter.com/realDonaldTrump>.

POLITISK ORIENTERING den 6. april 2017: Under mødet mellem Trump og Xi Jinping// Giftgas-angreb i Syrien kan sabotere USA-Kina-Rusland-samarbejde

Med formand Tom Gillesberg.

»Det er i dag 6. april, den første dag i et todages møde i Florida ... mellem Donald Trump og Xi Jinping. Der er mange spekulationer om, hvad der skal komme ud af det. Det er meget, meget tidligt i Trumps præsidenttid, at man tager et så stort møde; det er trods alt mellem verdens to største økonomiske magter. Meget vigtigt møde; det er givet, at begge sider har forberedt sig rigtig godt. Donald Trump er også assisteret af udenrigsminister Tillerson, der jo som bekendt ... skulle have været til NATO-topmøde netop nu, men hvor han på forhånd annoncerede, at han ikke kom til NATO ministertopmødet, fordi han havde vigtigere ting at tage sig til, nemlig dette møde med Kina, og så flyttede man NATO ministertopmødet ... Tillerson var som bekendt for meget kort tid siden i Kina og havde lange diskussioner med Xi Jinping, og i den forbindelse ikke mindre end to gange sagde de magiske ord: USA under Donald Trump ønsker et meget positivt forhold til Kina, baseret på politikken om ingen konfrontation, ingen konflikt, gensidig respekt, og at man altid vil søge efter win-win-løsninger ... «

Lyd:

Vil præsident Trump gå med i den Nye Silkevej?

Leder fra LaRouche PAC, 4. april, 2017 – Civilisationens skæbne kunne meget vel blive afgjort i denne uge, med præsident Trump, der står fast imod den »farvede revolution«, der føres imod USA fra Det britiske Imperiums og deres håndlangere i den mislykkede Obama-administrations side, og som samtidig er i færd med at forberede et historisk topmøde med den kinesiske præsident Xi Jinping, hvor han officielt kunne, og må, tilslutte sig den Nye Silkevej.

Den britiske imperieopdeling af verden i krigsførende blokke – af hvilke ingen er vigtigere for deres modbydelige Imperiums overlevelse end »Øst vs. Vest« – ville kollapse under et Trump-partnerskab med Kina for at samarbejde om udviklingen af verdens nationer gennem Kinas Ét Bælt, én Vej, og gennem et partnerskab med Rusland for at overvinde terroristsvøben, en skabelse af London og deres saudiske monarkiske allierede.

I kølvandet på terrorbombningen af en Metrostation i Skt. Petersborg i mandags, ringede Trump til præsident Vladimir Putin og tilbød »den amerikanske regerings fulde støtte til responsen på angrebet, og med at bringe de ansvarlige til retsligt ansvar«, iflg. Det Hvide Hus. »Både præsident Trump og præsident Putin var enige i, at terrorisme må endegyldigt og hurtigt besejres«, lød udskriftet.

Torsdag og fredag vil præsidenten mødes med Xi Jinping på sin ejendom i Florida. Det rapporteres, at begge parter har planlagt topmødet omhyggeligt – begge parter ønsker et succesrigt møde, og begge parter har til hensigt at gøre en ende på den geopolitiske nulsums-fremgangsmåde over for

globalt diplomati og erstatte det med win-win-samarbejde for at adressere menneskehedens fælles mål. Som udenrigsminister Rex Tillerson under sit besøg i sidste måned for at arrangere denne uges topmøde sagde til kineserne, så ville de amerikansk-kinesiske relationer under Trump-administrationen blive »en meget positiv relation, der bygger på nul konfrontation, nul konflikt, gensidig respekt og altid i søgen efter win-win-løsninger«. Dette reflekterede direkte Xi Jinpings opfordring fra 2012 til at opbygge »en ny slags relationer mellem store lande« mellem Kina og USA, baseret på »nul konflikt, nul konfrontation, gensidig respekt og win-win-samarbejde«, et forslag, der blev blankt afvist af præsident Obama, som i stedet gik frem med forberedelser til en militær konfrontation med Kina.

Bestræbelserne fra briternes/Obamas/mediernes side på at give Rusland skylden for Hillary Clintons fejlslagne valgkampagne, og på at anklage Trump for at være et godtroende fjols for russerne, bliver i stigende grad latterliggjort, alt imens Obamas og hans korrupte efterretningsteams forbrydelser ikke længere kan skjules. Den tidligere vicedirektør for USA's Centralkommandos Efterretningstjeneste, oberst James Waurishuk, sagde, i sin respons til afsløringen af Obamas nationale sikkerhedsrådgiver, Susan Rices rolle i at bruge efterretningssamfundet til at udspionere Trump-kampagnen: »Vi står og ser på en potentiel, forfatningsmæssig krise ud fra standpunktet om, at vi brugte en ekstremt stærk kapacitet, der er tiltænkt at bruges til at sikre og beskytte landet, og vi brugte det til politiske formål, på vegne af den siddende præsident. Det skaber en ny præcedens.«

Trump adresserede også Byggesektorens Fagforenings kongresmedlemmers konference i Washington, D.C., i dag, og inspirerede dem til at tage ansvar for de »engang så fremgangsrige byer, der nu skæmmes af tomme parceller, og engang så fremgangsrige industribyer, der nu ligger hen som rustbyer og er i totalt forfald«. Han fortsatte: »Jeg har her

for mig i dag, her i denne sal, de mænd og kvinder, der, hvis de får muligheden, kan transformere disse lokalsamfund. I er borgere, der kan genopbygge vore byer, genoplive vore industrier og forny vort elskede land, og jeg ved, I ikke vil helme, før jobbet er gjort.«

Det britiske Imperium er i færd med at brase sammen, men, med en følelse af total desperation, udsender de deres styrker for at bekæmpe Amerikas Forenede Stater, for at bevare deres »del og hersk«-magt over verden på vegne af deres bankerotte finansimperium. Hvis USA, Kina og Rusland sluttede sig sammen, på vegne af hele menneskeheden, ville det betyde enden på Imperiet, måske for altid.

De ideer, der i løbet af de seneste halvtreds år er blevet introduceret og udbredt af den bevægelse, som Lyndon LaRouche har grundlagt – for fred gennem udvikling, for en genoprettelse af det Amerikanske System for en kreditinvesteringsøkonomi, for en ende på den kulturelle sump med »sex, narko, rock and roll« til fordel for en ny renæssance for klassisk kultur og videnskab – er nu meget tæt på at realiseres. Vi kan ikke svinge historien på dette storslåede tidspunkt.

Foto: Præsident Trump taler for den Nationale Byggesektors Fagforeningskonference i Washington, 4. april, 2017.

Den rette tid at leve i, er

Lige nu

Leder fra LaRouche PAC, 2. april, 2017 – Når vore modstanderes scenarie – »russerne gjorde det« – er offer for nådesløs latterliggørelse foran et massivt publikum, er tiden inde til at indse, at kampen om USA's fremtid endnu ikke er afgjort – den er snarere ved at blive afgjort, netop i dette øjeblik. Afgørelsen svinger frem og tilbage over afgrunden.

Den dristige og modige, men samtidig kompetente og klarhjernede vurdering af de aktuelle forhold i verden, lyder, at verdenshistorien står og vipper frem og tilbage i disse aktuelle uger. Vi har nået et punkt, hvor afgørelsen må træffes, og denne afgørelse kunne falde ud til både den ene og anden side.

På modstandernes side finder vi de kræfter og institutioner, der myrdede John Kennedy for over halvtreds år siden. Men ånden i John Kennedys tradition, som var den patriotiske ånd i traditionen efter Franklin Roosevelt og Alexander Hamilton før ham, døde aldrig. Netop, som de, der har verdslig visdom, mindst ventede det, dukkede ånden efter John Kennedy atter op som en eksistentiel trussel mod Det britiske Imperium, i form af præsident Ronald Reagans samarbejde med Lyndon LaRouches »Strategiske Forsvarsinitiativ«, 23. marts, 1983. Det britiske Imperium forsøgte at dræbe Reagan; de troede, de kunne holde LaRouche fængslet, til han døde i fængsel. Det mislykkedes.

Jo, det lykkedes dem måske nok at trampe gnisterne ned for en tid, men nu blusser ilden op, højere end før. Nu kan Lyndon LaRouches politiske forslag få succes på kort sigt. Det britiske Imperiums blodige genfærd, og den historiske blindgyde, som hele det oldgamle imperiesystem udgør, kan meget hurtigt blive afskaffet. USA kan gå sammen med Kina og Rusland i det storslåede projekt for den Eurasiske Landbro, som LaRouche-parret var de første til at foreslå. Vi kan videreføre John Kennedys og Krafft Ehrickes opdagelsesrejse ud

i Solsystemet, og hinsides dette.

Glem ikke, at jeres børnebørn vil udspørge jer længe og intenst om, hvor I var i 2017, og præcis, hvad I gjorde.

Foto: Præsident Donald Trump ser ud ad det Røde Værelses vindue, på Det Hvide Hus' sydlige søjleterrasse.

De værste 'falske nyheder' er, at medierne nægter at informere befolkningen om det Nye Paradigme, der finder sted

*Leder fra LaRouche PAC, 27. marts, 2017 – Otteogfyrre timer efter præsident Donald Trumps ugentlige tale, der inspirerer Amerika til at genoprette vor nations tabte dedikation til at udvide menneskets viden om Universet og om selve livet, er denne historiske videoudsendelse fortsat næsten ikke blevet rapporteret i de amerikanske medier. Det er ikke engang blevet nævnt i *New York Times*, *Washington Post*, *Los Angeles Times* eller på de store Tv- og radiostationer. I stedet er medierne fulde af historier om, at Trump er en »fiasko«, fordi en (dybt fejlbehæftet) sundhedslov blev nedstemt, og af hysteri à la McCarthy-isme om Rusland, der stjæler det amerikanske valg, og af selv tilbagevendende henvisninger til »lugten af forræderi, der hænger over Trump-administrationen«.*

På ét niveau er dette simpelthen nonsens. Men det sker også samtidig med, at en masse undergravende, »farvede revolutioner«, som den, der gennemføres mod Trump-administrationen, viser sig i hele Europa – i Balkanlandene, i Belarus (med direkte støtte fra de neonazistiske brigader i Ukraine), og, hvad der er vigtigst, i Rusland, hvor den med Soros forbundne Alexei Navalny har aktiveret et par tusinde demonstranter for at fremprovokere et par arrestationer, der skal gøres til avisoverskrifter i hele verden.

Og, hvad der er lige så vigtigt, så har præsident Trumps nylige vedtagelse af en politik for en tilbagevenden til det »Amerikanske System«, noget, der næsten udelukkende identificeres med Lyndon LaRouche, fået samme behandling af mainstream-medierne. Den faste skribent, der går under navnet Virgil på Breitbart-websitet, som tidligere blev ledet af Trumps chefstrateg, Steve Bannon, har udgivet to stærke rapporter, den ene om Trumps besøg i Michigan i denne måned [»Donald Trump, Rosie the Riveter, and the Revival of American Economic Nationalism« (Donald Trump, nitte-arbejderen Rosie og genoplivningen af amerikansk, økonomisk nationalisme)], og den anden om Trumps krav om at genindføre det Amerikanske System [»Trump Connects to the Taproot of American Economic Nationalism with Henry Clay's 'American System'« (Donald Trump skaber forbindelse til roden af amerikansk økonomisk nationalisme med Henry Clays 'Amerikanske System')].

Virgil bemærker, at disse taler af præsidenten »uden for enhver tvivl rejser den vigtigste, økonomisk-politiske idé i amerikansk historie«, og dog »var der ingen omtale af det i *Politico*, og heller ikke i hverken *Washington Post*, *New York Times* eller CNN«.

Løgnene, der udbredes som kendsgerninger af sofisterne på disse britiskkontrollerede og Wall Street-kontrollerede medier, er frastødende og ødelæggende, men ikke nær så ødelæggende som bestræbelserne på at forholde de amerikanske (og andre) masser, at den igangværende økonomiske og moralske

transformation af vores nation i det hele taget finder sted. Forestil jer, at Jack Kennedys krav om, at mennesket skulle tage til Månen, »ikke, fordi det er let, men fordi det er svært«, blev udelukket i de amerikanske medier. Denne særlige 'behandling' er velkendt af Lyndon LaRouche, hvis udviklende rolle i begge disse videnskabelige og økonomiske innovationer er åbenlys for alle, der kender ham, men som er blevet systematisk forholdt størstedelen af det amerikanske folk i 50 år, som en bevidst, åbent erklæret politik fra de såkaldte mainstream-mediers side.

Men denne evne til at udøve mind kontrol over befolkningen via medierne, er ved at blive brudt. En præsident, der taler direkte til befolkningen, og som nægter at bøje sig for myten om, at »den offentlige mening«, som den defineres af medierne, må tilbedes, har nu indtaget embedet. Det er langt fra klart, om han vil lykkes, men potentialet er stort, hvis befolkningen lever op til lejligheden. Lyndon LaRouche er i hvert fald af den overbevisning, at Trump ved, hvad han taler om.

Lyndon LaRouche har altid hævdet, at »den offentlige mening« og »at være praktisk« (pragmatisk) er menneskehedens, og i særdeleshed kreativitetens, største fjender. I denne tid med revolutionære forandringer, i traditionen efter Alexander Hamilton, Abraham Lincoln og Franklin Roosevelt, er det nye paradigme fuldt ud opnåeligt. Verden vender sig mod Kinas Nye Silkevejsproces, som markerer afslutningen af »nulsums-geopolitik« under Det britiske Imperium, der har domineret moderne historie siden mindst 1900. Ideen om en global renæssance – inden for videnskab, kunst og politisk økonomi – er den nødvendige og passende mission, der nu er forelagt os alle.

Foto: USA's udenrigsminister Rex Tillerson møder Kinas præsident Xi Jinping i Beijing, Kina, den 19. marts, 2017. [State Department photo/Public Domain]

Trump og LaRouche-bevægelsen inspirerer til en tilbagevenden til menneskehedens mission i rummet

Leder fra LaRouche PAC, 26. marts, 2017 – Lørdag, den 25. marts, udsendte præsident Donald Trump en stærk og inspirerende, fem minutter lang video som sin ugentlige tale, hvor han bebuder sin plan om at føre nationen tilbage til rummet, efter Obamas syv års ødelæggelse af NASA og nationens rumprogram. Trump lod sig inspirere af Hubble-teleskopet, der i 1995 skuer ud i tomrummet, for blot at opdage, at der er endnu tusinder, eller millioner – eller flere – nye galakser at opdage. Som Trump sagde: »Denne opdagelse var fuldstændig utrolig. Men det uforglemmelige syn tilfredsstillede ikke vores dybe hunger efter viden. Denne hunger voksede til stadighed, og endnu mere, og mindede os om, hvor meget, vi ikke ved om rummet; ja faktisk, hvor meget, vi ikke ved om livet.«

Alle borgere på Jorden må få lejlighed til at se denne video:
https://www.youtube.com/watch?time_continue=1&v=ZGt6lkLApuo

Det er måske ikke et tilfælde, at Schiller Instituttet og Fusion Energy Forum, stiftet af Lyndon og Helga LaRouche, på samme tid afholdt konferencer i München, Tyskland, og i Houston, Texas, for at ære den store, tysk-amerikanske rumforsker og visionære person, Krafft Ehrlicke, der blev født for 100 år siden, den 24. marts, 1917. Alt imens flere

fremlæggelser i München diskuterede Ehrickes ekstraordinære liv og karakter, og hans tætte relation til hr. og fr. LaRouche, så viste en fremlæggelse af en schweizisk astronaut, professor Claude Nicollier, der havde besøgt Hubble-teleskopet under sine fire missioner i rummet, flere spektakulære Hubble-fotografier af galakser, som teleskopet havde opdaget.

☒ Blot få minutter senere, da Trump-videoen blev sendt til konferencen umiddelbart efter videoen blev udsendt af Det Hvide Hus, blev publikum slået af målløshed og inspireret af at se mange af de samme, smukke billeder af vort univers, som de netop havde set under den schweiziske astronauts fremlæggelse.

Med ganske få undtagelser har mainstreammedierne i USA, der er fikseret på at ødelægge den amerikanske præsident, baseret på britiske imperieløgne om, hvor farlig Rusland er for verden, totalt ignoreret denne historiske videopræsentation. Ikke siden John F. Kennedys program for at tage til Månen, og siden Ronald Reagans program for et samarbejde mellem USA og Rusland om skabelse af et strategisk forsvar i rummet, imod atomvåben, har en præsident således inspireret nationen – og dog vil de fleste mennesker ikke engang høre det, med mindre vi påtager os, som vores ansvar, at sørge for det.

Ligesom Ronald Reagans program for SDI, 'Strategic Defense Initiative' (Strategisk Forsvarsinitiativ[1]), var direkte inspireret af Lyndon LaRouche, så ser vi nu præsident Trump bevæge sig imod vedtagelse af en politik, der er blevet initieret og forsvaret af LaRouche – og i de fleste tilfælde, udelukkende af LaRouche – i løbet af de seneste 50 år. Tag LaRouches video fra 1987, »Woman on Mars« (Kvinden på Mars); hans brochure, 'War on Drugs' (Krig mod narkotika), fra 1980'erne; hans program for det Amerikanske System, for en genindførelse af Alexander Hamiltons (økonomiske) opdagelser; hans fremgangsmåde med Store Projekter for global udvikling; hans politik for de Fire Magter, for en forening af USA, Kina, Rusland og Indien; hans bog, »There are No Limits to Growth«

(Der er ingen grænser for vækst), fra 1983 – alt dette reflekteres i stigende grad i de politikker, som Donald Trump vedtager.

Vil de lykkes?

Det vil være afhængigt af menneskehedens evne på globalt plan – og ikke kun amerikanernes – til at hæve sig op på et højere eksistensniveau – 'værens-niveau' – til det, Helga Zepp-LaRouche kalder menneskehedens »modne alderstrin«, baseret på den menneskelige arts harmoni gennem skabende samarbejde for at fremme vores tilstand af viden, og af kultur. Denne harmoni er den Europæiske Renæssances rod, som den blev inspireret af Nicolaus Cusanus – Nikolaus von Kues – af Brunnelleschi og andre; og som ligeledes er roden i Song-dynastiets Konfucianske Renæssance, inspireret af Zhu Xi, såvel som den nye Konfucianske Renæssance i dag, inspireret af Kinas præsident, Xi Jinping.

Vi oplever for tiden en revolution i civilisationen. Som Lyndon LaRouche altid har hævdet, så, når dette øjeblik kommer, vil tiden ikke være til heppekor, eller til at følge flokken. Det er en tid for lederskab og personligt ansvar for menneskeheden som helhed.

Den tid er nu kommet.

Foto: Screenshot fra præsident Trumps ugentlige tale, den 25. marts, 2017, om NASA Authorization Bill, med Hubble-teleskopets, og dets efterfølger, James Webb-teleskopets utrolige succeser.

[1] Se artiklen: »LaRouches Strategiske Forsvarsinitiativ: En amerikansk-sovjetisk aftale for fred og udvikling«

Der er to systemer i verden: Det Amerikanske System vs. Det Britiske System. Leder; LPAC Internationale Webcast, 24. marts, 2017

Jeg tror, vi meget klart kan sige, med en omskrivning af den store statsmand fra det 19. århundrede, Henry C. Carey, at to systemer er stedt for verden. Det ene er det Amerikanske System, og det andet er det Britiske System. Vi befinder os i et fuldt optrappet opgør; et opgør, som Lyndon LaRouche har været engageret i, i mere end 40 år, men som nu har nået et afgørende punkt. Som vi diskuterede i mandags, så har præsident Trump eksplicit torpederet den britisk-amerikanske, 'særlige relation', med sin afvisning af at tilbagevise den påstand, at GCHQ var involveret i aflytning af medlemmer af Trump-administrationen efter valgene i november. Udenrigsminister Tillerson har netop været på besøg i Kina, hvor han eksplicit sagde, at USA og Kina vil udforske en »win-win«-relation; så vi vil få en win-win-relation med Kina, til erstatning for den særlige relation med Det britiske Imperium. Og, hvad der er meget vigtigt, så har præsident Trump, i løbet

af denne uge, gjort sig selv til den første, amerikanske præsident siden præsident McKinley[1], der eksplicit har nævnt det Amerikanske Økonomiske System som den økonomiske model, som han søger at anvende i det nuværende USA. Det sagde han, ikke kun ved én lejlighed, med ved to forskellige lejligheder.

Matthew Ogden: God aften. Det er i dag den 24. marts, 2017. Jeg er Matthew Ogden, og dette er vores udsendelse fredag aften på larouchepac.com. Med mig i studiet i dag har jeg Paul Gallagher, økonomiredaktør for *Executive Intelligence Review*; og via video har vi Michael Steger, et ledende medlem af LaRouchePAC Policy Committee, fra San Francisco, Californien.

Jeg tror, vi meget klart kan sige, med en omskrivning af den store statsmand fra det 19. århundrede, Henry C. Carey, at to systemer er stedt for verden. Det ene er det Amerikanske System, og det andet er det Britiske System. Vi befinder os i et fuldt optrappet opgør; et opgør, som Lyndon LaRouche har været engageret i, i mere end 40 år, men som nu har nået et afgørende punkt. Som vi diskuterede i mandags, så har præsident Trump eksplicit torpederet den britisk-amerikanske, 'særlige relation', med sin afvisning af at tilbagevise den påstand, at GCHQ var involveret i aflytning af medlemmer af Trump-administrationen efter valgene i november. Udenrigsminister Tillerson har netop været på besøg i Kina, hvor han eksplicit sagde, at USA og Kina vil udforske en »win-win«-relation; så vi vil få en win-win-relation med Kina, til erstatning for den særlige relation med Det britiske Imperium. Og, hvad der er meget vigtigt, så har præsident Trump, i løbet af denne uge, gjort sig selv til den første, amerikanske præsident siden præsident McKinley[1], der eksplicit har nævnt det Amerikanske Økonomiske System som den økonomiske model, som han søger at anvende i det nuværende USA. Det sagde han, ikke kun ved én lejlighed, med ved to forskellige lejligheder.

Vi begynder dagens udsendelse med to korte klip af disse to taler, hvor præsident Trump diskuterer det Amerikanske System, ved navns nævnelse. Det første klip er fra begyndelsen af hans tale i Louisville, Kentucky; hvor han citerer Abraham Lincoln, Daniel Boone og Henry Clay, grundlæggeren af det Amerikanske, økonomiske System. Her kommer klippet:

Trump: »Vores første Republikanske præsident, Abraham Lincoln, blev født her i Kentucky. Det er ikke så dårligt. Den legendariske pioner Daniel Boone var med til at kolonisere Kentucky. Og den store, 1800-tals amerikanske statsmand, Henry Clay, repræsenterede Kentucky i USA's Kongres. Henry Clay var tilhænger af det, han kaldte det Amerikanske System; og han foreslog told for at beskytte amerikansk industri og finansiere amerikansk infrastruktur.«

Ogden: Dernæst deltog præsident Trump i en fundraiser for den Nationale Republikanske Kongres-komite, og brugte størstedelen af sin tale til at diskutere det Amerikanske System endnu en gang, såvel som også den historiske anvendelse af det Amerikanske System; inklusive Abraham Lincoln og andre præsidenter. Vi afspiller to korte klip fra denne tale:

Trump: »Jeg har kaldt denne model, den model, som I har iagttaget, den model, der har skabt så meget værdi, modellen for at bringe jobs tilbage og for at bringe industri tilbage; jeg har kaldt det for den Amerikanske Model. Det er det system, som vore grundlæggere ønskede. Vore største, amerikanske ledere – inkl. George Washington, Hamilton, Jackson, Lincoln – de var alle enige i, at, for at Amerika kunne blive en stærk nation, må det også være en stor, vareproducerende nation; må tjene penge. Den Republikanske partiplatform for 1896 – for mere end hundrede år siden – erklærede, at beskyttelse (protektion) og gensidighed er tvillingemetoder i amerikansk politik, og går hånd i hånd. Vi har situationer, hvor andre lande har nul respekt for vores land – har I for resten lagt mærke til, at de er begyndt at respektere os meget? Rigtig meget. De pålægger os 100 % skat

på nogle ting – 100 %; og vi pålægger ikke dem noget som helst. De vil gøre det umuligt gennem regler for vores produkter at blive solgt i deres land; og alligevel sælger de rutinemæssigt deres produkter i vores land. Det vil ikke fortsætte. Ordet gensidighed; de gør det, vi gør det. Hvem kan klage over det? Stor forskel. Vi taler store, store dollars, for resten. Denne platform fortsatte med, 'Vi fornyer og understreger vores troskab over for politikken for protektion som bolværket for amerikanske, industriel uafhængighed og som fundamentet for amerikansk udvikling og velstand.'«

»Vores første Republikanske præsident, Abraham Lincoln, kørte sin første kampagne for offentligt embede i 1832, da han var blot 23 år gammel. Han begyndte med at forestille sig, hvilke fordele en jernbane ville bringe hans del af Illinois, uden nogensinde at have set et damplokomotiv. Han havde ingen idé om det; og dog vidste han, hvad det kunne være. Tredive år senere underskrev han som præsident den lov, der byggede den Transkontinentale Jernbane; som forenede vores land fra hav til hav. Stor præsident; de fleste mennesker ved ikke engang, at han var Republikaner. Er der nogen, der ved det? Mange mennesker ved det ikke; det må vi opbygge lidt mere. Lad os bruge en af disse PACs (Political Action Committee). Disse PACs, man ved aldrig, hvad pokker der kommer fra disse PACs. Man tror, de er venligtsindede. Selvom den bedste annonce, jeg nogensinde har haft, var én imod mig fra Hillary; den var så god, at jeg sagde, 'Jeg håber, hun bliver ved med at køre den annonce'.

»En anden stor, Republikansk præsident, Dwight Eisenhower, havde en vision for en national infrastrukturplan. Som officer i hæren efter Første Verdenskrig gik han med i et militært land, der trekkede tværs over landet til Stillehavskysten. De rejste langs Lincoln Highway, det hed dengang Lincoln Highway. Rejsen begyndte ved Det Hvide Hus' sydlige plæne, ved et monument, som i dag kendes som 'Zero-Milepælen'. Ved I, hvor det er? Turen gjorde et stort indtryk

på den dengang unge Eisenhower. Mere end tre årtier senere, som præsident, underskrev han en lov, der skabte vores store, inter-delstats-jernbanesystem; som atter forenede os som nation. Tiden er nu kommet til, at en ny Republikansk administration, i samarbejde med en Republikansk Kongres, vedtager den næste store infrastrukturlov.«

Matthew Ogden: Han fortsætter med at sige, at vi må drømme lige så stort og dristigt som Lincoln og Eisenhower. Det var et kort uddrag af en meget længere tale for den Nationale Republikanske Kongres-komite; men vi er her for at indgå i en diskussion med jer, det amerikanske folk, og med administrationen, om de afgørende principper, der er fundamentet for det Amerikanske Økonomiske System. LaRouchePAC har en meget enestående autoritet på dette felt, for det har været Lyndon LaRouche, der, hen over de seneste 35-40 år, har været den førende person, der har været fortaler for en tilbagevenden til det Amerikanske Økonomiske System.

Før vi går videre, vil Paul [Gallagher] forklare lidt nærmere om baggrunden, så folk ved, hvad det Amerikanske System rent faktisk er.

Paul Gallagher: Jeg vil først komme med en iagttagelse, som først blev gjort af Lyndon LaRouche i sin første rapport – han så begge disse fremlæggelser af Trump – og det er, at Trump ikke siger disse ting for en politik fordel. Han taler om specifikke ting i det Amerikanske System, der grundlæggende set er ukendte for hans Republikanske tilhørere i det ene tilfælde, og til hans store publikum i Kentucky i det andet tilfælde. Han siger ikke, »Ophæv Obamacare« eller andre samtaleemner, der skaffer politisk fordel. Men i stedet instruerer, underviser han lytterne; i det ene tilfælde, en stor gruppe af den amerikanske befolkning, og i det andet tilfælde, Republikanske aktivister og fundraisers. Han underviser dem i noget, som de bogstavelig talt intet ved om; så der er ingen politisk fordel her. Han siger disse ting, fordi han virkelig mener det; fordi han mener, at dette er den

politik, som USA bør [have]. Dette anti-britiske Amerikanske System, og sådan blev det beskrevet af den store økonom, som var Lincolns økonomiske chefrådgiver, Henry C. Carey. Sådan blev det beskrevet af Carey, som det Amerikanske System; i hele verden – ikke kun i det unge USA, men i hele verden – i opposition til det Britiske System, som indtil da havde domineret og styret verden finansielt og økonomisk. Dette var en ny måde at organisere en nations økonomi for først og fremmest at frembringe hurtigt, teknologisk fremskridt; især inden for vareproduktion og inden for erobring af fremskudte grænser inden for infrastruktur, som jernbaner og kanaler, der strakte sig dybt ind i landets indre; havne, der kunne rumme en flåde og en handelsflåde, der kunne konkurrere, og sluttelig endda overgå, de tilsvarende britiske flåder. Og, hvad der er meget vigtigt, noget, han kaldte for »En interesseharmonik«; noget, der er så fuldstændig fremmed for de politikker, som Trump nu blander sig i. At interesserne hos, på den ene side, de ansatte arbejdere, med hensyn til fundamentalt fremskridt, er identiske med interessen hos deres arbejdsgivere; at der er en »interesse-harmoni« imellem dem. Og for det andet, at der er en interesse-harmoni i det, vi er begyndt at kalde »win-win« mellem nationer, der i fællesskab investerer i nye infrastrukturplatforme, i nye rejser til Månen, i nye rejser til Månens bagside, og i videnskabelige eventyr, der ikke tidligere er foretaget; at disse virkelig udgør et interessefællesskab. En fundamental interesse i disse to nationers befolkningers fremskridt, og at der ikke er nogen geopolitisk modsætning mellem disse nationer i det tilfælde, hvor de følger denne form for udviklingspolitikker.

Det Amerikanske System have altså tre grundpiller i det 19. århundrede, eller ansås at have tre grundpiller; og disse tre grundpiller var, anvendelsen af protektion af nationale industrier, som præsidenten talte om. Protektion og gensidighed inden for handel, for at sikre, at vareproducerende industrier kunne udvikles. For det andet, anvendelsen af national (statslig) kredit i form af en

statslig bankpraksis (nationalbank) – som den blev opfundet af Alexander Hamilton – for at drive nationens økonomi frem mod nye fremskudte grænser for varefremstilling, for teknologi, for videnskab, ved at yde det, som lokal og privat kredit ikke kunne yde, gennem statslig bankpraksis. Og for det tredje, anvendelse af denne regeringsmyndighed til rent faktisk at frembringe de mest avancerede forbedringer internt i landet – som vi i dag kalder infrastruktur – og ligeledes frembringe en reel harmoni – en overensstemmelse – mellem interesser, eller en ramme, inden for hvilken der kan være harmoni mellem interesserne hos både de ansattes og deres arbejdsgiveres bestræbelser. Og ligeledes [en harmoni] mellem USA og andre republikker; så Monroe-doktrinen var også en del af det Amerikanske System på det tidspunkt, hvilket betød, at USA ville gøre, hvad der stod i dets magt som en ung nation, for at blokere for de Britiske og Franske Imperiers forsøg på at overtage kontrollen over unge republikker i Sydamerika i særdeleshed; og ved at blokere for dette, ville det muliggøre en gensidig fordel og udvikling mellem de sydamerikanske republikker og Amerikas Forenede Stater.

Disse elementer var *fantastisk* succesrige. Selvom præsident Trump sagde, ophavsmanden var Henry Clay – meget vigtig med hensyn til lovgivning, og mht. at kæmpe for dette i Kongressen – men ophavsmanden er faktisk Alexander Hamilton. Man kan f.eks. læse denne vidunderlige og store bog af James G. Blaine, der var udenrigsminister. Han var tæt på at blive Republikansk præsidentkandidat i 1880, og han var mangeårigt medlem af Senatet. Hans bog, der handler om det 19. århundredes økonomiske historie i USA, og som han kaldte *Twenty Years of Congress*, handlede i virkeligheden om 80 år af hele Amerikas økonomiske historie. Når man læser denne bog, ser man, at han i detaljer forklarer, at, når disse principper for det Amerikanske System var lig med den amerikanske regerings og den amerikanske nationaløkonomis principper, så blomstrede økonomien. Og når de ikke var, især i perioden fra midten af 1830'erne og frem til Borgerkrigen, f.eks., hvor

Nationalbanken blev frataget sit charter og blev ødelagt af Jackson; når principperne ikke var, så var resultatet finanskaos, panikker, økonomiske sammenbrud, ubegrænset import og mangel på amerikansk eksport. Og sluttelig, som det kunne forudses, opbrydningen af nationen i en borgerkrig; hvor præsident Lincoln måtte genetablere det Amerikanske Økonomiske System, som præsidenten (Trump) nævnte, at han gjorde, i processen med at vinde krigen for Unionen og samle nationen igen.

Anton Chaitkin, der har skrevet historiske artikler for *Executive Intelligence Review* og LaRouche-bevægelsen, har ligeledes i *endnu* større detaljer dokumenteret og forklaret, at det Amerikanske System var *enormt* succesrigt mht. dette lands fremskridt. Og når dets principper blev opgivet, kom vi ind i alvorlige vanskeligheder, både politisk, militært, økonomisk, finansielt – meget alvorlige vanskeligheder. Det er absurd at antage, at disse principper skulle være ophørt at være sande – disse principper for økonomi skulle være ophørt at være sande, på et eller andet tidspunkt i løbet af det 20. århundrede, og dernæst forsvandt. Det er ekstraordinært, at præsident Trump nu siger, at det er principperne – selv om I, de amerikanske borgere, i det store og hele ikke engang ved, hvad de er eller hvad de betyder – dette er de principper, på hvilke vi igen kan gøre dette land stort, som han hele tiden siger.

Det er en ekstraordinært vigtig indgriben, og det bringer omgående frem i forreste linje de seneste 50 års økonom i det Amerikanske Systems tradition; den herskende, og næsten eneste, og ganske bestemt den mest berømte økonom i det Amerikanske Systems tradition i de seneste 50 år, Lyndon LaRouche, der har bearbejdet disse principper til en moderne form (LaRouches Fire Love).

Så kan vi gå i gang.

(Her følger resten af webcastet i engelsk udskrift):

MICHAEL STEGER: Okay, I can follow that up, I guess. I think what Paul just laid out is very critical to grasping the potential this Trump administration represents. One of the biggest problems we have right now in the American population is the outright treason of this Obama faction, this British faction in American politics. Much of what we just presented from Trump's speeches I would recommend people going back to them. There's also the speech he made over a week ago at Willow Run Airport near Detroit, where not only does he call for a second industrial revolution – the first being the one that Abraham Lincoln launched in the middle of the Civil War, which was consolidated by the 1876 Centennial Exposition – he also referenced this in his February 28 Address to a Joint Session Congress. But he also calls for having faith in the American worker, American companies, and to have faith in foreign nations who built factories in our land – really, clearly, opening up the door for the questions of China, Japan, and other nations to rebuild the U.S. manufacturing base that's so desperately needed.

And that's what I think is so important about this political situation, one the media is not presenting at all. So we have to make a breakthrough. People have to get a sense of what President Trump is presenting in this perspective, and to recognize other moments when the American System was applied both by Hamilton, by

Lincoln, by those following in Lincoln's tradition like Grant and McKinley, also Franklin Roosevelt. It was interesting in that speech, Matt, that he presented in Washington, D.C. to the Republican Committee dinner on March 21, he does make a very clear reference to FDR. He references a child born in poverty with dreams in its heart, waiting. He says the waiting is over, the time for action is now, which is a clear reference to the kind of urgency that Franklin Roosevelt came into the Presidency in 1933, to address the economic depression.

OGDEN: The other explicit reference that he makes right after that Franklin Roosevelt reference is John F. Kennedy. He says "Now is the time for New Frontiers," which was the Kennedy phrase, and looking forward into space, the exploration of space, and these are the kinds of dreams that a child born today can realize in the future – a new era of optimism.

STEGER: The American people are absolutely ignorant of any of this at this point. Largely the media, regardless, left, right Fox News, CNN – it's all right now either outright treason or just intellectually stupid, incapable of understanding what's actually taking place; that there is a revival of this political tradition. It's the one that the modern Democratic Party was based on from Franklin Roosevelt and John Kennedy, and that Obama destroyed. It's now being revived by Donald Trump against outright ideological opposition throughout most of the Republican

Party, as we see with this disastrous health care bill put forward by Paul Ryan, Wall Street, and the health insurance companies.

One, they're just not aware of it. The second part, which is where this actually comes from. What did Lyndon LaRouche actually revive? Lyn made a unique discovery. It wasn't just simply a historical redevelopment or re-finding of this American tradition, referenced by Lincoln, McKinley, and others. Lyn made a fundamental advancement to the entire sense of what this American System was. He was able to situate it in a higher conception of scientific thought. That's not surprising, because, as Lincoln and others made these advancements in the United States, the profound scientific revolutions especially in Germany, by people like Carl Gauss, Bernard Riemann, the Weber brothers. There were major advancements, then, later, by Einstein, that opened up a scientific era of advancement and development that mankind had never seen before. This was partly unleashed by Franklin Roosevelt with the Manhattan Project, to unleash the power of the atom, as Eisenhower captured, and the Atoms for Peace project.

In the wake of that, Lyndon LaRouche recognized that these basic conceptions of scientific advancement had not yet been applied to economic thought, in the way that they needed to be. In having recognized a unique discovery of economic science, in that process, he revived this American System. That unfolded. There was a process of rediscovery of these principles that Paul just laid out. What Lyn has done in presenting, just a few years

ago now, the Four Laws, the four new laws, if you look at this document, it's stunning. The Four Laws, as they're stated in a positive statement, are clearly rooted in Hamilton, Lincoln, Franklin Roosevelt, and John Kennedy. They're clearly rooted in the American System. In an article you wrote recently, Paul, the first step, obviously, is the Glass-Steagall. Tax reform, health care? These things are total diversions from addressing the real economic crisis the country faces: to stop this collapse of lifespan, to shut down this drug epidemic, to get the American people working. The Glass-Steagall, and a launch of this kind of infrastructure development and a national bank, are absolutely key.

But then, in the broader sense of the Four Laws, is that higher question of principle. That's really what's key, because history does not work by parts. Economy does not work by parts. It's a question of a domain of principle that is unified uniquely within the powers of the human mind. That is that great scientific tradition of Cusa and Kepler, Gauss and Riemann. It's this conception of actually acting upon history effectively. Because as the questions of the Glass-Steagall are raised – and Paul, perhaps you can say more because there is an ongoing discussion of this – the questions of the National Bank have yet been raised, and that's absolutely key. We've got to get a way of increasing the credit towards this development project,

because
we are unable to turn to the current banking system. Wall
Street
is {incapable}, both philosophically and I think financially,
of
really making the investments necessary to get this nation
moving
again.

This higher characteristic of the principle of the
discovery
is essential to the change in the historical process. As Mr.
LaRouche has said, President Trump does seem to capture this.
The
people around him certainly don't. But it's {obviously} clear
that there is practically {no one} in Congress who understands
this. Otherwise why would they have paid heed for so long to
President Obama's absolute treason to the country and its
people?
You see it in Paul Ryan's failed leadership in the House
today.

If we're going to have a revival of this American
System
foundations, unlike during the 19th Century, when these
characteristics of a sense of the unique nature of mankind
were
still somewhat understood; Lincoln captured them in his love
of
Shakespeare, and the recognition of Shakespeare's strategic
importance. But today there's been a loss of the actual
principle
nature of mankind acting in the universe. That's what we have
to
ultimately address. The process of the Laws, or the policies,
are
not simply things that you will adopt and expect to function.
You
must recognize you're establishing these institutions of

Glass-Steagall and the National Bank with a commitment towards infrastructure and scientific advancement; but they ultimately have to be governed by a re-awakening of this higher creative principle.

I would say, very clearly, this American System is one of the highest expressions of that renaissance tradition coming out of Europe to found a new world, to develop a new culture and society, and to now develop it. It's clearly on that basis – and Matt, I think you might have more to say on this – that with the revival of this tradition, both the Lincoln tradition of the Republican Party, the Franklin Roosevelt and Kennedy tradition in the Democratic Party, the United States is more than capable of creating a relationship among Russia, China, and the United States that not only eliminates the British Empire once and for all, but does really establish a new human species on this planet. I think that discussion that Trump has now introduced, with LaRouche's Four Laws, really makes that more possible and more feasible than I think any of us had imagined just a few months ago.

GALLAGHER: This is a bombshell for members of Congress of both parties, if they're listening; because if you take Glass-Steagall, for example, the restoration of which Lyndon LaRouche has made a {sine qua non} of restoring the American System of economy now. In earlier times, when the American System was understood, both as an anti-British, anti-City of London economic system, or means of organizing the government and the economy, when it was understood in that way, the direct

connection between restoring Glass-Steagall, establishing a national credit institution, a Hamiltonian National Bank, investing in the most advanced infrastructures, such as national high-speed rail systems, reviving the deep-space human exploration; the connections among these things would be relatively self-evident to an American System spokesman, not necessarily even a great thinker of that system like Henry Carey, but a spokesman like James G. Blaine in the government and in the Congress. It would be immediately evident to them now that these are all part of one policy; that when you talk about Glass-Steagall, you're talking about returning the part of the banking system on which the nation is driven in economic progress, you're returning that part of the banking system to the definition of banking of Alexander Hamilton, who didn't confront Glass-Steagall, but he did confront all manner of what today we would call wild investment banks, hedge funds posing as government banks, posing as banks speculating in government debt, and so forth. And Hamilton established the dominance of the model of what today we call a commercial bank, whose purpose it is to connect the savings of the nation, by lending, to the hands of those, as he said, who can make the most productive use of it. That was the function of a bank; that was the need for proliferation of banks; and clearly that was the need to have a national bank whose purpose was to provide the credit which these individual local banks were incapable of providing; and also

the
direction for investment of that credit so that a
transcontinental railroad would emerge where it had previously
seemed impossible on any continent to make such a world-
spanning
transportation corridor. Those things would be directly
connected in their mind; so those who were fighting for
Glass-Steagall in the Congress would simultaneously, naturally
be
fighting for the creation of a national Hamiltonian bank to do
what Trump is groping towards – these trillions of dollars of
investment in new infrastructure. And they would naturally be
fighting for the expansion and revival of the space program as
a
deep space human exploration program; and these other things
would come together for them. Whereas now you find many
people
who simply regard Glass-Steagall as something to prevent
another
2008 collapse; something which is merely a kind of a
prophylactic
that keeps banks from committing crimes of speculation and
from
bringing down the economy. Well fine, it is that; but it is
the
doorway to making the American economy work according to the
principle of the American System before. As President Trump
does
have absolutely right, it has been functioning on absolutely
opposite principles to the American System; especially for the
last 40 years, especially in the period known as complete
globalization after the collapse of the Soviet Union.
Especially
in the period in which real harmony of interests manufacturing
employment in the United States has gone away and left behind
it
despair, drug addiction, constricting life expectancies, and

general impoverishment of what was the American System that worked for us through the period of Roosevelt and Kennedy.

So, that's where LaRouche has uniquely been able to express this over the last nearly half a century; that you're really talking about one impulse for human progress and an impulse that is international. It brings together nations, because fundamentally over whole continents, over the Solar System even, nations have the same expansion and progress objectives; and therefore, if they work together on them, they have a harmony of interests. This is what now is coming from the Chinese Belt and Road Initiative, which in turn ultimately came from Lyndon and Helga LaRouche and their work.

OGDEN: I would like to say something on that directly. This is President Trump at the Kentucky speech; he said "For too long, our government has abandoned the American System." I think that's clearly stated. We've been engaged in an educational campaign, a fight in the United States to educate the American people and to educate the American leadership on what the American System is. I pulled this out, we can go to the Four Laws, which is obviously what we're talking about: Lyndon LaRouche's Hamiltonian economic program for the present moment. But I pulled this out; this is a pamphlet from 2012. We named it "Platform for a New Presidency; the Full Recovery Program for the United States"; and I can tell you, because I was involved in writing this, that we intentionally made this a nonpartisan

document, because this wasn't for the Republican Party or for the Democratic Party. This was for the United States; to establish a completely new economic policy for the running of the United States. In this pamphlet, we had an entire case study of the history of the application of the American System; which went through Alexander Hamilton's creation of the national bank and his "Report on Manufactures", which is a very important part of this. It went through John Quincy Adams; and then let me read you one quote here, and tell me if this sounds familiar. "It was in the election of 1832, right in the middle of the fight over the national bank, that Abraham Lincoln got his start in politics. Lincoln was 22 years old; and his platform was Henry Clay's American System, a revival of the Hamiltonian program." We quoted this perhaps apocryphal quote, but I think it's very apropos from Abraham Lincoln's campaign speech in 1832: "I presume you all know who I am. I am humble Abraham Lincoln. My politics are short and sweet, like the old woman's dance. I am in favor of a national bank, the internal improvement system, and a high protective tariff."

Anyway, we went on to elaborate how this was applied over the coming 50 years; McKinley, Franklin Roosevelt, even John F Kennedy's program. But this is something that has been the substance of the LaRouche movement's campaign to educate the American leadership, and to create a new cadre of American leadership in the United States. What you said, Paul, about how just because it's called the American System does not mean it's

somehow exclusively American; this was called the American system because it was explicitly in counter to the British system, as it was originally conceived. We fought the American Revolution against the British Empire. The British Empire applied a system of colonialism and enforced poverty and slavery on the world. We fought a revolution against that; Alexander Hamilton created a new system – this was the American System. The mission was to give this system to the world; so over the course of the 19th Century, countries around the world began to emulate the American System in order to use those economic principles to gain their independence from imperialism. Some of the well-known cases: the case of Friedrich List, a German economist; the case of Irish economist Arthur Griffith, who used Friedrich List's ideas in their fight for independence. Very important in this case is Sun Yat Sen; the founding father of modern China emulated Abraham Lincoln's model of government and of economics. So now when we're talking about creating a new win-win cooperation with China; building the New Silk Road; turning this into a World Land-Bridge economic platform. This is the return to the fight of the last 200 years to spread this American system; the Hamiltonian system around the world, to free mankind from the British Empire once and for all. That's how it has to be understood. So, we're not talking about some kind of nationalistic American-exclusive system; we're talking about something which nations around the world can apply and share and use as the basis for a new paradigm of win-win relations among countries.

GALLAGHER: When Hamilton was developing the American System and was known by Washington to be fighting for a government with capabilities, a government with strength; not with eternally broad responsibilities, but with strength to carry out the responsibilities that it had. At that time, he was attacked on the idea that if you were for a strong government, you were for the employers, you were for the wealthy. Now, we have the inverse in contemporary party warfare, where it's assumed that if you're for a strong government, you're for the poor; and you think the only thing government really does other than national defense is to give things to the poor in order to equalize them with the wealthy. In other words, oppose the employers. These ideas indicate just how striking it is, for President Trump at this point, to reintroduce this idea with everything involved in it, including the harmony of interests. And when he speaks to unions, who tend to support him, and did during the campaign, as Mike indicated in Detroit to industrial workers; that harmony of interest is definitely part of what he is conveying to them. The same thing is true in terms of trade; but without getting into that in detail, that seems to be the aspect of the American System on which President Trump has the most developed ideas, has the greatest emphasis. Trade, reciprocity, get American exports. This is considered complete heresy and not even worth

discussing

by London-educated economists and all of their imitators today;

but in fact, it is true that reciprocity – if you start with the

potential idea of tariffs and you negotiate reciprocal elimination of the tariffs in the context of countries jointly

investing in their mutual development – that you wind up not with a system necessarily of high tariffs at all. But rather, with a system in which there is mutual investment in the most important projects of economic progress and infrastructure development in both of those countries; as well as manufacturing

development in both of those countries. It is not absurd; the alternatives that are thrown out about how you can run as large a

trade deficit as you want, it doesn't matter because the bigger

your trade deficit, the more direct investment you will get into

your country; as if that was some sort of automatic built-in stabilizer. These arguments, in fact, have no basis; and the purpose of a government with strength at this point, as Hamilton

outlined it, is to be able to make those kinds of critical investments and win-win agreements among countries. And also investments domestically, which bring the progress back; bring the manufacturing capabilities back at a higher level. Bring the

scientific and technological capabilities back into industry and

make it work.

Even though we're not seeing President Trump equally develop

all aspects of the American System in the way he's presenting and

fighting for it, Lyndon LaRouche has; and has put it in the form of these Four Laws that have to be taken not only by the United States, so that there is a real opportunity there to shape this policy. That's what we've got to fight for. We're doing it with major international conferences – there's another one taking place in Europe today; in a couple of weeks in New York City, a very important one with a lot of international speakers on the subject of making international the New Silk Road global infrastructure investments that were initiated through China, and making this into a platform of progress in which the United States is going to join. That's how we're pursuing this, but we have an opening to shape, as you said in the pamphlet, the policy of the Presidency; and that's the most important thing. It's not the policy of the Republican Party or the Democratic Party; but the policy of the Presidency as Hamilton already identified that as key to the American System when others wanted America to not even have a President. They wanted it to just have a legislature like poor old Ireland and other republics.

OGDEN: I think you can see that people are beginning to get inspired – even members of Congress. There was the signing of the NASA authorization budget at the White House on Monday, I believe; and it's the first NASA authorization in seven years,

which is unbelievable. Obviously, there's much more that needs to be done; but people are inspired. One of the members of Congress said, just as Americans remember that President Eisenhower was the father of the interstate highway system, with your bill signing today and your vision and leadership, future generations will remember that President Donald Trump was the father of the interplanetary highway system. So, I think that's an appropriate comment for the 100th anniversary of space visionary and pioneer Krafft Ehrlicke's birthday, which we're celebrating today and we've been celebrating this whole week.

But this is not a view toward the past. Right now, it's a time of action; it's a time of – as President Trump said in that speech – this is the time when great deeds must be accomplished.

It's a vision; it's a question of where does mankind go next? What are the frontiers of discovery? What are the frontiers of exploration? Absolutely, not only the development of a modern economic platform for the planet, a transportation and energy platform like we're talking about with the expansion of the New Silk Road into the World Land-Bridge; that must be done. But the expansion of mankind into becoming an interplanetary species and the abiding principles which Alexander Hamilton developed with the founding of this country, were not simply principles merely for the 18th Century; they were not principles merely for the 19th Century.

The nature of principles is that they exist and they are

eternal. And principles of economics – as Lyndon LaRouche has developed them in his modern application of this American System,

as you were saying, Michael – require that mankind continue to progress and to push the envelopes of knowledge and to push the

envelopes of progress. Where does that take us today? It takes

us into space. There's a very good reason why Mr. LaRouche's Four Laws economic document begins and ends with the idea of mankind as an interplanetary species beginning to explore and colonize the Solar System and beyond. This is the identity of mankind; and economics begins and ends with what makes mankind unique as a species. So, Michael, maybe you want to say a little

bit more about that, but I do think as we look at what Lyndon LaRouche's role has been on the record over the last 40 years as

the leading modern spokesman of the American System of economics.

I have a few books here – these are props: {The Political Economy of the American Revolution}, published by the LaRouche movement; {The Civil War and the American System; America's Battle with Britain 1860 to 1876}, Allen Salisbury, published by

the LaRouche movement; {Friedrich List: Outlines of the American

System of Political Economy}. These are just a few selections of

the books that have been published over the last 30 years as part

of the LaRouche movement's educational campaign on the principle

of the American System.

GALLAGHER: Make that 50! At the time that these were being

published in the 1970s, they were, in fact, since the turn of the 20th Century, the first significant publications on the American System that had appeared anywhere.

STEGER: That comes to my final point, which is that Lyn's put a lot of emphasis on the very clear revival of Alexander Hamilton; that he really was the founder of this as a conception. I think it's also very clear that if this is going to be successful today, given the very complex world we're living in Before I get to that point, let me just say we haven't touched on it and I think it's important. This is why there is a coup attempted against Donald Trump; this is why there is an outright attempt to overthrow him and prevent him from even taking the Presidency. And at this point, to try to impeach him or force him out by assassination or other means; because there is this threat of this revival. But if we're going to make this New Paradigm work, you can't ignore the discoverer. The damage done by continuing to ascribe Isaac Newton with the discovery of gravitation has done great harm. Even with Einstein's attempt to end that insanity, there's still a great harm done to the scientific thought of mankind to think that Isaac Newton's statistical version of gravitation was the nature of its discovery. There has to be a revival of Lyndon LaRouche. The members of Congress, the policy centers in this country and the world must look to Lyn's ideas over these 50 years to understand the means by which we implement this higher conception of economics known as the American System. It really was Lyn's

discovery which made the basis for its revival in the first place. So, I think a full exoneration is more than due; but I think a full implementation of Lyn's writings and ideas is absolutely critical, and are really the outright objective of any patriot of this country. It is to acknowledge Lyn's role and his discovery in setting the foundation of not only the building of our country, but what we see internationally with this New Paradigm.

GALLAGHER: You mentioned at the beginning, 34 years ago this week, that President Ronald Reagan adopted an outline of policy – namely the Strategic Defense Initiative – which had been developed and circulated internationally by Lyndon LaRouche. At that time, virtually no one knew what he was talking about; I remember I got to make my one and only appearance on a national television morning news show on the basis that I had some idea – which came from LaRouche – of what Reagan was talking about. But it was admitted in many places later on that that initiative by Reagan led to the collapse of the Soviet Union; it led to the development of fundamentally new technologies which are still revolutionizing areas now. Now you have a situation 35 years later; another American President is taking up what over the past half-century only LaRouche has developed. President Trump has all sorts of errors and faults and warts and so forth; yes he does. But don't imagine for a minute that the British spear-headed attempt to get rid of him as President is not for

this exact reason, and has nothing to do with policies of health care, or even for that matter, connections with discussions with the Russian ambassador. It has to do with the fact that this was such a tremendous break, even with all of Trump's shortcomings in many regards, this thrust of his which was already implicitly visible when he was running for office and immediately as he was being inaugurated; this was such a tremendous break with the deleterious policies of finance and economics of the last half century, the so-called "globalization" era, that there was an immediate vitriolic response from the standpoint of British finance and spreading from there to the European elites and so forth, into what has now made the Democratic Party leadership of the United States, into virtually a McCarthy-ite mob for reasons that they don't even understand. They're looking for Russians everywhere; is there a Russian listening to me in this room today? It has become like McCarthy; it is the height of irony that it's the Democratic Party leadership which is doing this, and they don't even understand – most of them; Obama being one exception – why it is that they are trying to railroad Trump in this McCarthy-ite fashion. It's because of the potential of exactly this type of American System of economics changing the whole world.

OGDEN: Sure; if you want to talk about Watergate, the Watergate here is the Obama administration listening in and spying on an incoming Presidential administration as part of its enemies list to try to bring down a President. We can get

into a lot more details on that, but everything that has come out during the course of the hearings in Congress this week and what Chairman Nunes had to say and so forth; this is a political fight beyond what we've seen in our lifetimes.

I want to say in conclusion, we have the responsibility to continue to educate and to continue to lead. Obviously, Lyndon LaRouche's economic authority here is unparalleled; and it's the required authority on the table right now, internationally as well as nationally. We have opportunities, but nothing is determined; nothing is final, nothing is concrete. So, we're putting the link on the screen right now; this is the newest pamphlet, which is now being published by LaRouche PAC, which is titled "America's Role in the New Silk Road." The next step for the Trump administration will be to officially enter into this Belt and Road Initiative, which China has invited the United States to be a part of. There is a summit coming up in China in the beginning of May, which President Trump should personally attend; and should make very clear that he is accepting the Chinese invitation to become a part of this New Paradigm. We had the beginning of this with Secretary Tillerson's trip and his affirmation of the win-win principle in his meetings with Xi Jinping. We are looking forward to the bilateral summit between Xi Jinping and President Trump which is scheduled hopefully for some time in April. This is first and foremost; and then we have

a petition which we're continuing to circulate on that question.

This is available for you to sign at lpac.co/sign4laws. This is

a petition on win-win cooperation and the implementation of Lyndon LaRouche's Four Economic Laws here in the United States.

We ask you to sign that and to circulate it; and become an active

part of changing history.

So, thank you very much Michael for joining us over video

today; and thank you to Paul for joining me here in the studio.

We have all the material that you need on the LaRouche PAC website to educate yourself on what the American System is and the application of the American System today on the international

scale. So, we encourage you to explore all that material; visit

the LaRouche PAC website; and sign up and become a member of the

LaRouche Political Action Committee. So, thanks for tuning in;

and please stay tuned to larouchepac.com. Good night.

[1] Se EIR-Tema-artikel: »Londons mord på McKinley lancerede et århundrede med politiske mord« , af Jeffrey Steinberg og Anton Chaitkin.

Obamas nye desperate taktik dømt til at mislykkes – Aktionsuge for LaRouches Fire Love starter 2. marts

Leder fra LaRouchePAC, 2. marts, 2017 – Nej, »himlen er ikke ved at falde ned« med de nye anklager, i McCarthy-stil, imod justitsminister Sessions – hvis nogen da ellers troede på, at himlen ville falde ned. Dette er snarere en desperat taktik, der kommer fra Obama personligt, efter den entusiasme, som præsident Trumps tale til Kongressen i tirsdags skabte.

Det er ganske udelukket, at det amerikanske folk vil vælge at følge kursen mod krig med Rusland nu, hvor så mange er blevet inspireret af håbet om en langt bedre fremtid forude.

Alligevel er Obama i færd med at omstille og udrense det Demokratiske Parti for at gøre det til sit personlige instrument for forsøget på at vælte den amerikanske regering. »Dette er præcis sådan, han ville bære sig ad«, sagde Lyndon LaRouche. I optakten til den Demokratiske Nationalkomites valg til formand den 25. feb. opmuntrede Obamagruppen den tidligere arbejdsminister i Obama-administrationen Tom Perez til at stille op mod favoritten, Glass/Steagall-tilhænger, kongresmedlem Keith Ellison fra Minnesota. Dernæst ringede Obama personligt til medlemmerne af nationalkomiteen om, at de skulle stemme på Perez, og det samme gjorde hans bonkammerat

Valerie Jarret, sammen med Joe Biden og andre af Obamas medarbejdere. Perez vandt en smal sejr. Der er nu tegn, der peger på, at Obama vil forsøge at udrense det Demokratiske partilederskab i Texas og Californien for elementer, der ikke vil samarbejde og droppe alt til fordel for hans anti-Trump-korstog.

Obama håber, at brug af tvang i det Demokratiske parti vil forhindre tværpolitisk samarbejde omkring LaRouches Fire Love, som vi så det med Marcy Kapturs pressekonference den 1. feb. for en genindførelse af Glass-Steagall. Men her tager Obama fejl, som han gør med så meget. Faktisk vil vi, jo mere, han bruger sin indflydelse for at tvinge det Demokratiske Parti ind på hans plan, så meget desto snarere få mere handling af den art, vi nu har brug for, at se fra Demokrater og Republikanere.

Men selv om dette er vigtigt, så er det kun en mindre detalje i det større billede. Globale udviklinger, der kommer fra Kina og Putins Rusland, har været langt mere afgørende for skabelse af de nye omstændigheder. Hinsides og over alt dette, og som omslutter og former det alt sammen, er selve menneskets natur, som udtrykkes af hele ideen i LaRouches Fire Love, og som bliver eksplicit i hans erklæring i den Fjerde Lov.

Mange af vore senior LaRouche-medarbejdere rapporterer, at de er blevet stærkt påvirket af at læse rækken af Lyndon LaRouches ældre artikler, der, på foranledning af Helga Zepp-LaRouche, på det seneste er blevet udgivet i *EIR*. Det faktum, at de læser disse artikler, og den omstændighed, at de læser dem NU, får dem til, som aldrig før – eller i hvert fald ikke i den seneste tid – at føle, at de må hæve deres tankegang til Lyndon LaRouches niveau.

Medlemmer bør nu benytte chancen til at se, eller høre, en dybtgående, timelang diskussion med Lyndon og Helga LaRouche med Policy Committee i dag. Ingen improviseret opsummering her ville kunne yde deres argumenter retfærdighed, men vi vil

indoptage dem helt i løbet af de forestående timer.

Efter denne diskussion lancerede Policy Committee en »aktionsuge« for LaRouches Fire Love, som begynder i dag, torsdag, med aktivist-telefonmødet torsdag aften, og som vil vare til næste torsdags aktivistmøde.

Der er planlagt arrangementer for weekenden. Næste udgave af vores avis, »*The Hamiltonian*«, vil udkomme tirsdag. Der vil være arrangementer på Capitol Hill. Der vil være et møde i New York City næste tirsdag. Alle vore kontakter og aktivister vil blive dirigeret mod omgående handling omkring de Fire Love og den nye digitale brochure, der er på trapperne, om disse Love. Yderligere detaljer vil blive kommunikeret på selve telefonmødet tirsdag.

Kommentar i den kinesiske avis Xinhua siger, Trump med lethed kunne identificere sig med Kinas win-win-filosofi

21. feb., 2017 – En seniorskribent for den kinesiske avis *Xinhua*, Luo Jun, publicerede den 20. feb. en kommentar, der udviser forsigtig optimisme mht. præsident Trumps politik over for Kina, og ud over Kina.

»Ulig disse traditionelle politikere, der i betydelig grad er influeret af Realisme-politikkens [realpolitik, -red.] nulsums-tankegang, så kunne Trump derimod, med sin baggrund i

forretningsverdenen, med lethed identificere sig med Kinas win-win-filosofi«, erklærer forfatteren. Idet han bemærker den første, positive telefonsamtale mellem Trump og den kinesiske præsident Xi Jinping, bemærker Luo, at Trumps bekræftelse af politikken for Ét Kina kom aftenen før den japanske premierminister Abes besøg i USA, og at timingen »kan være blevet omhyggeligt valgt for at maksimere USA's interesser, men inden for en vindersituation for alle, som tilfredsstillere alle parter.«

Forfatteren Luo Jun slutter med den formaning til Trump, at han må gå længere end til ord: »Den nye, ikke-traditionelle amerikanske administration må imidlertid være opmærksom på, at den må 'gå talen' (praktisere, hvad den prædiker) om konstruktivt samarbejde med Kina og andre lande for således at cementere dens meget tiltrængte troværdighed.«

Blandt de spørgsmål, som vides alvorligt at bekymre den kinesiske regering, er den aktuelle deployering af et amerikansk hangarskib og krigsskib bevæbnet med styrede missiler, der skal afpatruljere Det Sydkinesiske Hav, for første gang i Trumps præsidentskab. Den 15. februar advarede talsmand for det Kinesiske Udenrigsministerium, Geng Shuang, om, at Kina »kraftigt modsætter sig noget lands forsøg på at underminere Kinas suverænitet og sikkerhed under dække af sejlads- og overflyvningsfriheden«.

Foto: En amerikansk flådehangarskibs-angrebsgruppe har indledt »rutineoperationer« i Det Sydkinesiske Hav. Operationerne indledtes på trods af en advarsel fra Kina om ikke at blande sig i Kinas suverænitet i området. Angrebsgruppen omfatter hangarskibet af Nimitz-klassen, USS Carl Vinson.

Dette er et historisk øjeblik, hvor vi kan ændre verden og historien.

Opfordring til International aktionsdag 23. februar.

Af Helga Zepp-LaRouche

Det er, hvad denne aktion faktisk handler om: Hvordan kan vi optrappe denne kamp for grundlæggende set at skabe en situation, hvor Trump, når han holder sin Tale om Nationens Tilstand (28. feb.), inkluderer Glass-Steagall, den ægte Glass-Steagall, og ikke en eller anden udvandet 'ring-fencing' (intern bankopdeling), en Volcker-regel, eller noget som helst andet.

Dette er alt sammen ekstremt vigtigt, for vi vil udgive et dossier om Soros, der præcis viser, hvorfor dette apparat, der laver kupforsøget imod Trump-administrationen, er nøjagtig det, man gjorde i Ukraine; og jeg beder jer om at deltage i en aktionsdag den 23. februar, som er treårsdagen for kuppet i Ukraine, Maidan, der førte til kuppet. Og jeg beder jer også om at være med til at udsende viden om, hvad Soros-apparatet er, der står bag dette kup i USA.

Det følgende er Helga Zepp-LaRouches indlæg fra LaRouchePAC Internationale Webcast, den 17. februar. (Se hele webcastet)

Lad mig sige godaften til jer alle. Det er en glæde at kunne tale med jer. Jeg vil tro, de fleste af jer så præsident **Trumps pressekonference** i dag, der helt åbenbart beviser, at dette er en meget aktiv og fyrig person, der ved, hvordan man

håndterer en uregerlig medieflok. Jeg syntes, det var ret morsomt, og jeg nød at se i hvert fald et par minutter af det, for det viser, at dette virkelig er et meget interessant øjeblik i historien. For han sætter sig ikke bare ned og accepterer, at der rent faktisk er et kup i gang imod ham. Jeg mener, at dette er meget alvorligt. Det gamle establishment, det neolibérale, neokonservative, unipolære verdensetablissement, både i USA og Europa, er *fuldstændig* fra koncepterne. De vil ikke acceptere den kendsgerning, at Trump blev valgt, og de er helt åbenlyst involveret i et forsøg på at få Trump ud af Det Hvide Hus. I al fald, enten et kup, et militærkup, som der er blevet talt om, en rigsret, eller værre endnu, som chefredaktøren for den tyske, liberale avis, *Die Zeit*, sagde på et talk show; han sagde: »Mord i Det Hvide Hus«. Jeg mener, det er fuldstændig skandaløst, at chefredaktøren for den såkaldte mainstream-avis siger sådan noget.

Men det, der foregår, er meget alvorligt. For de har indsat George Soros, der ikke er andet end et instrument for Det britiske Imperium; og George Soros, der er opfinderen af, eller finansmanden bag, konceptet med 'farvet revolution', med andre ord, manden, der finansierer alle former for borgergrupper, NGO'er, og andre grupper, for, hvordan man fremkalder regimeskifte. De har været involveret i dette i størstedelen af tiden efter Sovjetunionen, i mange lande i Østeuropa; i Ukraine i 2004, med den Orange Revolution; i Georgien med Rosenrevolutionen; og senere, det Arabiske Forår; de forsøgte en Hvid Revolution i Rusland, der slog fejl; de forsøgte den såkaldte Gule Revolution med gule paraplyer i Hongkong imod Kina, der slog fejl. Det, vi i øjeblikket ser i USA, er præcis den samme form for organisation, finansieret af Soros, og den har virkelig til formål at omstøde dette valg [af præsident Trump]. Det er meget alvorligt.

Og hele den historie med, at det var Rusland, der 'stjal' det amerikanske valg, er selvfølgelig fuldstændig latterlig. Det

var Hillary, der helt på egen hånd tabte valget. Hun talte om mennesker i det amerikanske midtvesten og rustbæltet, om de såkaldte »ynkværdige«, om de mennesker, der »ikke klarede det«. Det var disse mennesker, der stemte på Trump. Det, som dette etablerement absolut nægter at se, er, at det var deres politik for neoliberalisme, for skabelse af krig i Mellemøsten, baseret på løgne, i Irak, Afghanistan, Libyen og Syrien – hvilket er årsagen til, at vi har en gigantisk flygtningekrise i Europa; denne flygtningekrise var ikke årsagen til, men udløseren af Brexit, Storbritanniens udtræden af EU. Og mere fundamentalt; det var dette udsnit af den britiske befolkning, som følte, at de ikke længere blev repræsenteret af den Europæiske Union, og det var grunden til, at de ville ud. Det var i princippet nøjagtig samme grund til, at folk i USA ikke ville have Hillary, men stemte på Trump.

Hvis man ser på det fra et strategisk standpunkt; se ikke på det ud fra den interne, amerikanske situation, som i øjeblikket er meget polariseret. Se på massemedierne; aldrig har vi set et sådant hysteri i vores levetid. Så se ikke på det ud fra et internt, amerikansk standpunkt; se først på det ud fra et strategisk standpunkt. Og ud fra dette standpunkt kan man sige, at, alt imens Trump helt sikkert gør nogle ting, der ikke er perfekte; men det vigtigste spørgsmål er, at Trumps valgsejr betyder en mulig løsning på faren for krig. Hvis det var fortsat med Obama og Hillary, ville vi nu stå på en kort lunte til Tredje Verdenskrig, fordi hele inddæmningen af Rusland, af Kina, hele ideen med flyveforbudszoner over Syrien, på meget kort sigt ville have bragt os frem til en konfrontation med Rusland og Kina.

Trump's første aktiviteter af diplomatisk art er meget, meget positive, for han havde gode ordvekslinger med Xi Jinping, den kinesiske leder, og han karakteriserede diskussionerne som ekstremt venskabelige, ekstremt varme; og kineserne gav udtryk for den samme mening efter telefonsamtalen for et par dage siden.

Dernæst var der den japanske premierminister Abes besøg i USA, og de aftalte massive investeringer fra japanske selskaber i infrastruktur i USA; og Kina tilbød ligeledes at investere massivt i genopbygningen af den amerikanske infrastruktur. Trump havde jo lovet at investere \$1 billion i USA's infrastruktur, men ser man på den amerikanske infrastrukturens faktiske tilstand, så kan alle ganske klart se, at \$1 billion ikke rækker. Kinesiske eksperter har sagt, at der behøves \$8 billion, og Kina ville være villig til at investere en meget stor del af dette; og tilsammen ville Kina og Japan være i besiddelse af den fornødne industrielle kapacitet til at genopbygge den amerikanske infrastruktur på en meget effektiv måde, og på kort tid.

Den indledende korrespondance mellem Tillerson, den nye, amerikanske udenrigsminister, og den russiske udenrigsminister Lavrov, der i dag mødtes i Bonn i forbindelse med G20, er ligeledes omhyggeligt, forsigtigt positive tegn på, at de mener, de kan arbejde sammen, og de ting, der skal overvindes, er selvsagt enorme, men dette er positive første skridt.

Ser man på det strategisk, så har USA's Trump-administration sagt, at de ikke er modstandere af Japans bestræbelser på at få gode relationer med Rusland. Premierminister Abe var i Rusland; han vil besøge Rusland yderligere to gange i år. Putin besøgte Japan i december. De samarbejder nu økonomisk om at udvikle Kurilerne, de såkaldte nordlige territorier; og Abe ønsker at underskrive en fredstraktat med Rusland i løbet af sin embedstid, dvs., inden for de næste par år.

Hvis USA har en positiv holdning over for Ruslands forbedring af relationerne med Japan, og hvis USA samtidig har lovende tegn på at forbedre relationerne med Kina, og Rusland og Kina arbejder rigtig godt sammen; og hvis USA dernæst kommer til en positiv aftale med Rusland, så har vi det! Så vil vi, for første gang i – jeg ved ikke hvor længe, måske for første gang i historien, nogensinde – så har vi muligheden for at rette op på relationerne mellem denne verdens stormagter, og vi har en

reel mulighed for at eliminere faren for krig for altid.

Dette er ekstremt vigtigt, for hvad er vigtigere end menneskeslægtens eksistens og perspektivet om at eliminere krig for evigt! I de termonukleare våbens tidsalder kan krig ikke længere være en måde at løse konflikter på.

Så dette er alt sammen meget positivt. Og Lyndon LaRouche, min mand, havde en meget positiv holdning til alle disse udviklinger, da han i løbet af de seneste dage blev briefet om dem. Han sagde, »Lad være med at gå i panik, lad være med at falde for massemediernes dækning. Det går alt sammen i en meget positiv retning.« Jeg mener, at der absolut er god grund til optimisme; og måden, hvorpå Trump responderer til dette kupforsøg; han siger, at det er efterretningssamfundet, der lækker klassificeret information til medierne; de deler det ud som slik, og der bør indledes en undersøgelse for kriminelle aktiviteter mod dem, der gør det. Og det er præcis den rette holdning.

Dette er et stort slag, for Trump-administrationen er selvsagt endnu ikke kommet på plads – mange udnævnelser [til regeringsposter] hænger stadig i luften, og nogle af dem er selvsagt problematiske, inklusive den meget store repræsentation af Wall Street, hvilket er et problem.

Det er derfor ekstremt vigtigt, at vi optrapper denne kampagne. Der finder en masse bevægelse sted i Kongressen. Vi så senator Cantwells tale, hvordan hun modsatte sig Mnuchin til posten som finansminister. Der foregår en masse bevægelse.

☒ Der er diverse medlemmer af delstatskongresserne, der implementerer ikke alene resolutioner for Glass-Steagall, men i realiteten det, der er Lyndon LaRouches Fire Love: først og fremmest Glass-Steagall; for det andet, en nationalbank (statsejet bank) til udstedelse af kredit; for det tredje, et kreditsystem, og for det fjerde, en forøgelse af arbejdskraftens produktivitet gennem at fokusere på opnåelse

af fusionskraft og rumteknologi, på basis af internationalt samarbejde. For, det er nødvendigt at forøge produktionsapparatets og arbejdskraftens produktivitet. Der er mange delstats-kongresser, jeg tror seks eller syv på nuværende tidspunkt, der har vedtaget disse **Fire Love**.

Det er, hvad denne aktion faktisk handler om: Hvordan kan vi optrappe denne kamp for grundlæggende set at skabe en situation, hvor Trump, når han holder sin Tale om Nationens Tilstand (28. feb.), inkluderer Glass-Steagall, den ægte Glass-Steagall, og ikke en eller anden udvandet 'ring-fencing' (intern bankopdeling), en Volcker-regel, eller noget som helst andet.

Dette er alt sammen ekstremt vigtigt, for vi vil udgive et dossier om Soros, der præcis viser, hvorfor dette apparat, der laver kupforsøget imod Trump-administrationen, er nøjagtig det, man gjorde i Ukraine; og jeg beder jer om at deltage i en aktionsdag den 23. februar, som er treårsdagen for kuppet i Ukraine, Maidan, der førte til kuppet. Og jeg beder jer også om at være med til at udsende viden om, hvad Soros-apparatet er, der står bag dette kup i USA.

Jeg vil lade det være godt med disse indledende bemærkninger, så I kan sige, hvad I vil, og dernæst kan vi diskutere det. Men jeg kan forsikre jer om, at [det drejer sig om] kampen i USA nu, for ikke alene at beskytte Trump-administrationen mod at blive kuppet og afsat, men for rent faktisk at sikre, at det potentiale, som denne administration repræsenterer, bliver implementeret. For muligheden for, at USA går i samarbejde med Kina, går med i Silkevejen, ikke alene ved at forlænge Silkevejen ind i USA gennem infrastrukturbyggeri, men ved også at samarbejde med Rusland og Kina i andre dele af verden. For eksempel i Mellemøsten, hvilket kun disse magter i fællesskab kan præstere; eller om industrialiseringen af Afrika, som Kina allerede har indledt med mange, mange spændende projekter.

Japan er involveret; Indien er involveret, og vi må få USA til at gå med i det, som FN netop har kaldt »menneskehedens fælles fremtid i Afrika«.

Ale disse store nationer må bringes til at arbejde sammen for hele civilisationens almene vel, og dette er inden for rækkevidde. Dette er meget spændende. For jeg mener, at vi står ved øjeblikke i historien, hvor, hvis folk har en god plan, så kan de ændre verden, og de kan ændre historien.

George Soros' poteaftryk er at finde i hele anti-Trump »modstandsbevægelsen«

15. feb., 2017 – En artikel i *Politico* den 10. feb. om nonprofit-organisationen »Indivisible Guide«, et hovedelement i anti-Trump »modstandsbevægelsen«, der operer som en del af den 'farvede revolution', der føres imod den nye præsident, fjernede med overlæg George Soros-forbindelsen til gruppen. De dækkede over den britiske agent og store narko-kanon og citerede »ubegrundede rygter om, at *Indivisible's* succes drives frem af rige donorer, som George Soros.«

Ifølge en rapport i *Breitbart* og *The Daily Signal* i dag, er Soros' poteaftryk at finde i hele Indivisible; alt imens selve organisationen muligvis ikke modtager direkte Soros-finansiering, så enten arbejder organisationens stiftere, en gruppe af tidligere Demokratiske kongresstabsmedlemmer, for, eller har arbejdet for, organisationer, der finansieres af Soros' Open Society Foundation. Et eksempel er toplederen

Angel Padilla, der er analytiker i National Immigration Law Center, finansieret af Open Society Foundation. To andre stiftere, Ezra Levin og Leah Greenberg, er tilknyttet organisationer, der finansieres af Soros, iflg. Capital Research Center, en konservativ tænketank, der undersøger nonprofit-organisationer, rapporterer *The Daily Signal*.

Indivisible orkestrerer nu protestaktioner i hele landet imod Trump og republikanske eller konservative kongresmedlemmer, for at »tvinge dem til at høre efter, eller også risikere at miste deres pladser«, rapporterede *Politico*. Den 26 sider lange vejledning for aktivister, som Indivisible har udarbejdet, indeholder instruktioner om, hvordan man stalker kongresmedlemmer, afbryder deres offentlige møder og blokerer deres kontors telefonlinjer. Indivisible har sluttet sig sammen med det Soros-finansierede MoveOn.org, Womans March og Working Families Party for at bruge næste ferieuge i Kongressen til at jage kongresmedlemmer i deres egne valgdistrikter.

Den 22. januar gik Indivisible sammen med MoveOn og Working Families Party for at afholde sin første landsdækkende telefonmøde-opringning for aktivister, der angiveligt skulle have mobiliseret 60.000 aktivister. En af telefonmødets organisatorer var International Refugee Assistance Project, fra Urban Justice Center, der også finansieres af Soros' Open Society Foundation. Som *Politico* påpegede, så »har Indivisible ikke nogen politisk kernemission«. Dens mål er at »stoppe en smålig tyran som Trump«. Ifølge gruppens webside, så har 4.500 lokale grupper indtegnet sig for at gå i opposition mod Trumps dagsorden, i næsten hvert eneste kongresdistrikt i landet. 225.000 mennesker skulle angiveligt have registreret sig på websiden for at søge mere information.

Topeurokrater ophidset over Trump

13. feb., 2017 – Præsident for EU-kommissionen, Jean-Claude Juncker, som allerede for flere måneder siden sagde, at han ville træde tilbage i tilfælde af et Brexit-resultat i Storbritannien for at forlade EU, synes nu at være nærmere sin bebudelse. I et interview med Tysklands DLF-radio i går sagde Juncker, at han ikke ville genopstille til posten. Han sagde, at han var dybt bekymret over amerikanske og britiske planer om at pille EU fra hinanden, og særdeles bekymret for den mulighed, at Ted Malloch bliver den næste amerikanske ambassadør til EU. Juncker ville ikke engang udelukke, at Malloch, hvem han anklagede for intet at vide om Europa, kunne blive nægtet officiel akkreditering af EU.

Junckers embedsperiode løber frem til efteråret 2019. Han indikerede ikke, at han ville trække sig tilbage inden da, men der går rygter om, at han kunne gøre det, hvis interne EU-problemer vokser i de kommende uger: hollandske og franske valg, voksende uoverensstemmelser med Trump og lignende. I denne uge vil Juncker have sit første, direkte møde med Trump-administrationen, hvor han modtager vicepræsident Pence i Bruxelles. Andre topeurokrater vil mødes med topmedlemmer af Trumps administration, så som udenrigsminister Tillerson og forsvarsminister Mattis, som besøger Europa i denne uge.

En frygt for, at Trump kunne drive dybe kiler ind i EU og euroen, blev også udtrykt af Michael Roth, udenrigsminister for europæisk politik, der advarede EU-regeringer om ikke at underskrive bilaterale aftaler med USA, men stå sammen imod Trump og modstå Brexit-virussen.

Topeurokrater er ophidset over præsident Trump; her, EU-kommissionspræsident Jean-Claude Juncker ...

Vi må være hævet over oprøret og satse på at gennemføre fornuft

Leder fra LaRouchePAC, 14. februar, 2017 – I det aktuelle oprør i Washington, D.C., er der nu krampetrækninger med krav om at undersøge og afsætte den nyvalgte præsident i USA, simpelt hen for at have »russiske forbindelser«. Dette er ren, geopolitisk ævl, der kommer i anledning af en iscenesat tilbagetrækning af Donald Trumps sikkerhedsrådgiver, (pensionerede) general Michael Flynn, i går aftes, over anklager om angivelig upassende tale til Ruslands ambassadør til USA i december, og over ikke at afsløre indholdet af telefonsamtalerne. Men, som Trump selv tweetede her til morgen, »Den virkelige historie her er, hvorfor der kommer så mange illegale leaks fra Washington? Vil disse leaks også forekomme, når jeg forhandler om Nordkorea, osv.?«

Bedriver NSA spionage mod vores egen regering?

Men bortset fra detaljerne, så er det, vi nu ser, en panisk mobilisering, der kommer fra London på vegne af Det britiske Imperiums krigsparti for at bevare magten i dets døende system ved at smadre ethvert samarbejde mellem USA og Rusland, og ved at modarbejde et amerikansk udbrud over til økonomisk vækst gennem en Glass/Steagall-reorganisering og en alliance med den nye, globale Silkevej, der kommer fra Eurasien.

Lyndon LaRouche anslog, efter en analyse af alle de vilde udviklinger, en positiv tone og tilrådede, at vi ikke slækker på »indsatsen for at gennemføre fornuft«. Han sagde, »Det er ikke så slemt«, set fra et overordnet synspunkt. Der er andre

elementer i vores regering, og andre nationer og ledere i verden, der går i den rigtige retning.

Den London-baserede mobilisering er åbenlys og ondskabsfuld. BBC, *The Economist* og *London Review of Books*, blandt andre, er enestående i deres udstedelse af vilde krav om handling imod Trump og Rusland. Én ud af fem BBC-historier om spørgsmålet tidligt i dag havde overskriften, »Rusland – skandalen, Trump ikke kan ryste af«, og hævder, at Flynns afgang blot er begyndelsen på at bringe Trump til fald for at have tilknytning til Rusland. Et indlæg på dagens LRB Blog, *London Review of Books*, med overskriften, »Staten i Staten«, af skribent ved *New York Times*, Adam Shatz, tager det spørgsmål op, at »Han [Trump] må fjernes fra magten af staten i staten, eller også bliver myrdet«. (Staten i staten refererer til militære, bureaukratiske eller andre institutionelle lag).

I en grim demonstration af gruppe-tænkning faldt (Husets) mindretalsleder Nancy Pelosi (Demokrat, Californien) og seks højtplacerede Demokrater i flere komiteer i Repræsentanternes Hus, ind i rækken. De (Pelosi, Engel, Neal, Cumming, Schiff, Conyers, B. Thompson) holdt en pressekonference på Capitol Hill, hvor de krævede 1) en undersøgelse af ethvert muligt aftalt spil mellem Trumps kampagne og russiske regeringsfolk; så vel som også 2) en undersøgelse af, at Trump-præsidentskabet ignorerede advarslen fra Sally Yates fra Justitsministeriet om, at general Flynn havde tilbageholdt information om sin samtale med den russiske ambassadør til USA. Men, kunne man spørge, hvor vidste hun det fra?

Den sandfærdige kendsgerning er den, at hele det transatlantiske område, under det døde, Britiske Imperiums krigs-og-nedskæringssystem, befinder sig i en tilstand af sammenbrud. Og, som Lyndon LaRouche gentagne gange har understreget om de involverede nationer, så »vil folk have en udvej. De vil ikke dø«. De vil have, at systemet bliver ændret: så det fungerer, og fungerer bedre. Der findes stadig en amerikansk impuls, der siger, »hvis skidtet ikke fungerer,

så fik det!»

Det er nu yderst presserende at gøre netop det, med hensyn til bankpraksis, kreditudstedelse og produktionspotentialer i USA, Europa og generelt. En ukontrolleret nedsmeltning kan starte hvert øjeblik, det skal være, med dræbende kaosvirkninger til følge, med mindre vi får forebyggende Glass/Steagall-reorganisering og et nyt kreditsystem. De seneste udviklinger i Europa er, at endnu en græsk krise med bail-out (statslig bankredning) er i gang, efter at runderne med dødbringende nedskæringer har vist, at det har været forkert fra begyndelsen. I Italien afslører en ny skandale, at regeringen er særdeles eksponeret til, og taber penge på, milliarder af derivatkontrakter, der er blevet dårlige, og som regeringen over for parlamentet havde benægtet i det hele taget eksisterede. Selve systemet er gået ned.

LaRouchePAC-teams vil talstærkt være til stede på Capitol Hill i midten af denne uge for at trænge igennem med, at det er nødvendigt med en genindførelse af Glass-Steagall, som lovforslaget H.R. 790, »Loven om Tilbagevenden til Klog og Forsigtig Bankpraksis for 2017«, kræver. Der er kun tre dage tilbage til, at Kongressen holder pause for ferieugen i anledning af 'Presidents' Day'. Når de vender tilbage til Washington, D.C., den 28. feb., skal præsident Trump holde sin 'Tale om Nationens Tilstand' (State of the Union). Her må han forpligte sig til sit løfte om Glass-Steagall.

Foto: Præsident Trumps nationale sikkerhedsrådgiver, Michael Flynn, trådte i går tilbage som følge af anklager om angiveligt at have vildledt Trump om sine samtaler med den russiske ambassadør.

Hvad er det afgørende i kampen om Trumps præsidentskab?

Leder fra LaRouchePAC, 13. februar, 2017 – Lyndon og Helga LaRouche har gjort klart, hvad situationen for organisering i USA er, ud fra et højere standpunkt end de bitre kampe over denne eller hin eksekutive ordre.

☒ De har arbejdet for at skabe et nyt paradigme i verden hen over mange års kamp for politikken med Verdenslandbroen, som nu er en realitet, der udvikler sig med udgangspunkt i Kina; for et nyt, globalt sikkerhedskoncept til erstatning for »geopolitik«, der nu er i færd med at blive realiseret af Ruslands Putin; og for de nye, økonomiske politikker for Vesten, som nu er specificeret for USA i form af **LaRouches Fire Love for at redde Nationen**.

Det afgørende er nu den mulighed, som Donald Trumps præsidentskab repræsenterer for, at disse nye politikker skal blive virkeliggjort. For det første, at forhindre en atomkrig ved at begrave geopolitik, hvilket begynder med amerikansk samarbejde med Putins Rusland. For det andet, at komme endnu et overhængende finanssammenbrud i forkøbet, hvilket begynder med at genindføre Glass/Steagall-loven.

I dag påmindede Lyndon LaRouche: Der er en nyvalgt præsident. Vi har et nyt præsidentskab. Den nye præsident er allerede lykkedes med nogle internationale forhandlinger, der peger på *muligheden* for, at USA, Rusland, Kina, Japan og Indien tilslutter sig dette nye paradigme. Men dette er skrøbeligt med en hjemlig, økonomisk politik, der stadig i heldigste fald udgøres af endnu ikke udformede løfter; og det er under vedvarende angreb fra kræfter, der anføres af en hævngherrig Barack Obama og af briterne, der anførte alt, hvad Obama

gjorde.

Dette angreb får tilslutning fra hele eliten og medierne i den Europæiske Union – som altid var et London-projekt – der ikke vil indse, at geopolitik og en økonomi for globalisme taber valg og folkeafstemninger overalt.

Det afgørende, sagde LaRouche, er at »gå til dette nye præsidentskab«, ved enhver organisatorisk mulig lejlighed, »og forhandle om vore spørgsmål«, LaRouches egne Fire Love. »Vi må ikke afvige fra dette nye præsidentskabs potentielle karakter, og fra at nå ind til denne potentielle karakter.«

Vi må omgående indse, at det nye Trump-præsidentskabs Akilleshæl er, at det ikke har opfyldt løftet om at genindføre Glass-Steagall. De liberale Demokrater, der talte højest, har kastet deres egne løfter om Glass-Steagall til side til fordel for at blive anti-Trump-demagoger. Vi udfylder dette tomrum og kender det økonomiske paradigme, Glass-Steagall kan føre til.

Xinhua interviewer Helga Zepp-LaRouche om nye relationer mellem USA og Kina

11. feb., 2017 – Kinas nyhedsbureau Xinhua publicerede det følgende interview, dateret Berlin, 10. feb., med Helga Zepp-LaRouche, med overskriften, »Interaktioner mellem kinesiske og amerikanske ledere 'viser tegn på meget positive bånd', siger tysk ekspert«.

»De seneste interaktioner mellem den kinesiske præsident Xi Jinping og den amerikanske præsident Donald Trump, især deres

seneste samtale over telefon, viser meget positive tegn på muligheden for at udvikle en ny type bilaterale relationer, sagde en tysk ekspert fredag.«

»'Præsident Trumps brev og efterfølgende opringning til præsident Xi Jinping er meget positive tegn på, at han virkelig ønsker at udvikle en konstruktiv relation med Kina', sagde Helga Zepp-LaRouche, stifter af den tyskbaserede tænketank Schiller Institutet, i et eksklusivt interview med Xinhua.«

»Eksperter sagde, at hun var overbevist om, at de positive tegn ville være med til at virkeliggøre Kinas forslag om at bygge en ny type af relationer mellem større lande, hvori optræder ikke-konflikt, ikke-konfrontation, gensidig respekt og win-win-samarbejde.«

»'Jeg mener, at vi står ved begyndelsen til helt nye regelsæt for relationer mellem verdens større nationer. Geopolitik vil snart være noget fra fortiden', sagde Zepp-LaRouche som svar på et spørgsmål om udsigterne for de langsigtede bånd mellem Kina og USA.«

»Med en analyse af den nuværende dynamik i relationerne mellem stormagter, mente Zepp-LaRouche, at en ny platform for internationale relationer, baseret på win-win-samarbejde, kan opnås.«

»'Dette har potentiale til at skabe en ny æra for menneskeheden, virkeliggørelsen af præsident Xis vision' om at bygge et fællesskab for menneskehedens fælles skæbne, sagde hun. 'Et nyt paradigme, noget, som jeg ville kalde for civilisationens modenhedsalder, er inden for rækkevidde.'«

»I deres telefonsamtale fredag, den første, siden Trump indtrådte i sit embede i januar måned, lovede Xi og Trump at styrke win-win-samarbejde inden for sådanne områder som økonomi, handel, investeringer og internationale anliggender, og at udvikle en konstruktiv relation mellem Kina og USA.«

Foto: Zepp-LaRouche præsenterer EIR's rapport, »Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«, på et symposium i september, 2015, i Beijing, i anledning af udgivelsen af oversættelsen af rapporten til kinesisk

En sejrrig strategi for at vinde krigen mod narkotika kræver Glass-Steagall. LaRouchePAC Internationale Webcast, 10. februar, 2017.

*Matthew Ogden: Det er i dag 10. feb., 2017. Med mig i studiet i dag har jeg min kollega Benjamin Deniston; og via video får vi følge af Kesha Rogers fra LPAC Policy Committee, fra Houston, Texas; og en særlig gæst i dag, Michael Billington, redaktør og medskribent på *Executive Intelligence Review*, EIR.*

Vi står naturligvis stadig midt i en mobilisering her i USA blandt alle LPAC-aktivister, for at lægge så meget pres som overhovedet muligt på Kongressen og Trump-administrationen, for en omgående implementering af Glass/Steagall-politikken. Vi har appellen, som fortsat cirkuleres... Vi lægger pres på præsident Trump for officielt at vedtage Glass-Steagall-politikken – som han lovede at gøre under sin kampagne – før eller under sin Tale om Unionens Tilstand (28. feb.). ... Vi indsamler fortsat underskrifter på appellen – vi har nu flere tusinde; men vi har som mål for udgangen af næste uge at overskride en tærskel på 10.000 underskrifter. ...

I aftenens udsendelse vil I få større indsigt i, hvorfor denne Glass/Steagall-mobilisering har så stor, strategisk betydning. Det er naturligvis første skridt i Lyndon LaRouches økonomiske love i Hamiltons tradition; men det går også hånd i hånd med den nye, strategiske alliance, der finder sted internationalt. Tilbuddene fra lande i hele verden, og netop nu også fra Japan, om at deltage i investeringer i byggeriet af infrastruktur og store projekter her i USA; men det er også i sammenhæng med en tale, som præsident Trump holdt i går, og hvor han fremlagde en aggressiv anti-narkopolitik, som vi vil gå i dybden med under aftenens udsendelse, med Mike Billington.

Men, før vi kommer til dette, vil jeg gerne invitere Mike til at give os en briefing; en slags dybdeborende gennemgang af det, der finder sted, med topmødet (i Washington) mellem (Japans) Shinzo Abe og Trump, der foregår netop nu. Det er det første udenlandske statsbesøg i den nye Trump-administration. Vi så pressekonferencen tidligere på dagen med Trump og Shinzo Abe fra Japan; og de afholder i øjeblikket bilaterale diskussioner på Trumps ejendom i Florida. Sammen med telefonsamtalen, som Trump havde med præsident Xi Jinping fra Kina i går aftes, repræsenterer dette muligheden for en ny, verdenshistorisk alliance mellem nationer langs med den kurs, som Lyndon og Helga LaRouche har krævet.

Jeg vil bede Mike Billington give os et lille overblik over dette, og nogle af implikationerne; dernæst vil vi gå videre til andre spørgsmål i aftenens udsendelse.

Michael Billington: Tak, Matt. Jeg taler fra vores efterretningskontor i Leesburg, Virginia. Ud over de to, ekstraordinære udviklinger, Matt omtalte – samtalen mellem [Trump] og Xi Jinping i går, og pressekonferencen med Japans Shinzo Abe i dag – så har Donald Trump, inden for de seneste 24-48 timer, lanceret noget, som hr. LaRouche lancerede for 37 år siden, og det er krigen mod narkotika. Det er en seriøs krig mod narkotika; den har alvorlige fejl, men det er en

ekstremt seriøs krig mod narkotika. Før jeg kommer til arbejdet med Kina og Japan, vil jeg gennemgå noget at det, der nu er igangsat som et resultat af dette meget dramatiske initiativ for en fuld optrappet kamp imod den narkosvøbe, der er i færd med at ødelæge dette land, og meget af verden.

Det begyndte med en tale, som Trump holdt for politicheferne i de større byer for to dage siden, som jeg vil komme til. I går udstedte han en eksekutiv ordre om en krig mod narko, som er meget udtrykkelig. Den siger – og dette kommer på et tidspunkt, hvor ikke alene general John Kelly, tidligere chef for USA's Sydkommando, og som selvfølgelig, som chef for Amerikas militær for Sydamerika – Mexico og Sydamerika – har været meget involveret i den narkosvøbe, der næsten helt er kommet gennem den mexicanske grænse; men også den succesfulde godkendelse af Jeff Sessions som ny justitsminister. Jeff Sessions har været en af de stærkeste modstandere af denne narkosvøbe, de legaliserede narkotiske stoffer, som vi fik under Obama, der gjorde det muligt at 'slå de store banker over fingrene', som blev taget i pengehvidvaskning af narkopenge af Obama og hans justitsminister, og hvor intet blev gjort; ingen bankier kom i fængsel, på trods af, at de var blevet taget i at hvidvaske for milliarder og atter milliarder af dollars narkopenge ind i USA.

Jeg vil læse lidt af Trumps eksekutive ordre; han sagde, at »justitsministeren«, Jeff Sessions, »vil blive chef for en særlig specialenhed, der vil fokusere på at ødelægge transnationale, kriminelle organisationer og søsterorganisationer, inklusive transnationale narkokarteller«, lyder ordren, »som har bredt sig i hele nationen og truer USA's og dets borgeres sikkerhed. Disse grupper er drivkraften bag kriminalitet, korrupsion, vold og elendighed. Især har kartellernes handel med kontrollerede (lovlige) stoffer udløst en genopblussen af narkomisbrug med dødelig udgang og en tilsvarende stigning i voldelig kriminalitet relateret til narkotika. På samme måde risikerer

kriminelle gruppers handel og smugleri af mennesker at skabe en humanitær krise. En omfattende og afgørende fremgangsmåde kræves for at opløse disse organiserede kriminelle syndikater og genoprette sikkerheden for det amerikanske folk.«

Se, vi har i bogstavelig forstand ikke hørt noget lignende dette i USA, *nogensinde*; bortset fra, fra Lyndon LaRouche og vores krig imod narko. Trump krævede også, at denne specialenhed inden for 120 dage skulle rapportere tilbage om udstrækningen af de transnationale, kriminelle organisationer og deres udbredelse i USA.

Ordlyden i denne eksekutive ordre omfatter kun en ganske kort reference til den finansielle side af dette; og det er her, der er fejl i denne ordre, som vi må arbejde for – denne organisation må arbejde for at sikre, at dette bliver inkluderet. Det vil sige, bankerne. Det har været kendsgerningen i mange år, faktisk flere hundrede år tilbage i tiden, da briterne førte deres Opiumskrige mod kineserne, det, vi har kaldt »Dope, Inc.« – og jeg holder bogen op, som vi første gang publicerede i 1980'erne. Den seneste version, som for øvrigt stadig kan købes, hvis I ikke har et eksemplar; skriv ind og få et. Bogen hedder »Dope, Inc.; Storbritanniens Opiumskrig mod Hele Verden«, og pointen med denne række udgivelser har været at demonstrere, at narkotika har været den største forretning i verden; som Maria Costa, den tidligere chef for FN's Narkohåndhævelse, sagde, »Det globale bankvæsen er afhængigt af narkotika«. Og de mener altså ikke, at bankiererne sniffer kokain, hvilket er sandt; men at bankerne selv er afhængige af denne massive, kriminelle indstrømning af penge for at afstive sig selv på internationalt plan, eller i det mindste i hele det transatlantiske område. Så dette aspekt må genindføres i denne krig imod narko; det vil jeg sige lidt mere om.

Men jeg vil gerne citere fra Trumps tale til politicheferne; for jeg mener, at dette demonstrerer, at Trump er sig bevidst, at vi ikke alene har at gøre med narko og kriminalitet, men

også med ødelæggelsen af generationer af amerikanere, ødelæggelsen af familier, ødelæggelsen af et samfunds evne til at eksistere og få fremgang. Han siger: »Ethvert barn i Amerika bør have mulighed for at lege udendørs uden frygt; at gå hjem uden fare; og gå i skole uden at være bekymret for narko og bander og vold. Så mange liv og mennesker er dræbt for tidligt. Deres potentiale, deres liv er blevet afkortet. Så meget potentiale er blevet kørt ud på et sidespor, og så mange drømme er blevet knust og ødelagt, totalt knust. Det er på tide at standse narkoen i at flyde ind i vores land.« »Og for resten, så vil vi gøre det«, sagde han. »General, minister Kelly – minister for Homeland Security – »bliver manden, der gør det«. Han sagde, »Vi vil bygge muren«, og denne gang refererer han ikke til muren imod immigration, men imod narkotika; og det vil selvsagt kræve mere end en mur. Det kommer jeg også til. Men, han siger, »Tiden er inde til at opløse de bander, der terroriserer vore borgere. Politiet vil få brug for resurser, redskaber og støtte; og vi vil give jer de redskaber, I behøver for at udføre jobbet. Vi vil gøre alt, vi kan, for at hjælpe jer til at imødegå disse krav.« Han nævner kendsgerningen om krisen i psykiske lidelser i dette land, som er meget influeret af denne narkosvøbe; som alle ved, så rammer det alle lokalsamfund i Amerika. Selv det mindste, landlige lokalsamfund i Amerikas landdistrikter er blevet ramt af denne afhængighed af heroin og opiater. Han sagde, »vi vil kæmpe for at forøge adgangen til livreddende behandling og til at kæmpe for mental sundhed.« Dette er selvfølgelig præcis, hvad vi har brug for. I denne tale sagde han også, at han havde talt med mange af lovens håndhævere i hele landet; og han spurgte dem, hvilken effekt narko har på kriminalitet i dette land. Han sagde, at de alle svarede mellem 75 % og 80 % af kriminaliteten har forbindelse til eller er berørt af narkotika. »Vi vil være hensynsløse i denne kamp«, sagde han, »vi har intet valg«.

Dette er en absolut afgørende lancering af krigen imod narkotika. Jeg vil vise jer noget andet. Dette blad – *War on*

Drugs – dette er den anden udgave af første udgivelse af bladet *War on Drugs*, som blev lanceret af Lyndon LaRouche. Selve udtrykket 'krig imod narkotika' blev opfundet af Lyndon LaRouche; før dette blad var dette udtryk ikke gængs i Amerika. Vi dannede noget, der hed den Nationale Anti-narko Koalition, og begyndte at publicere dette blad, *War on Drugs*, som foregik i flere år. Nu har det endelig båret frugt; vi har nu en meget seriøs indsats for krig mod narko på plads. Men, vi må insistere på, at det simpelt hen ikke vil virke, med mindre vi angriber bankerne, der rent faktisk kørte den internationale narkohandel. Britiske banker og deres afdelinger på Wall Street. Dette kræver, at vi bruger den fremgangsmåde, som hr. LaRouche har krævet i de seneste 37 år – at gå efter bankerne.

Hvordan går man så efter bankerne? Som I ved fra disse udsendelser i ugenes løb, så må man begynde med Glass-Steagall. Kampen for Glass-Steagall er absolut afgørende; og vi er ikke de eneste, der insisterer på dette. Jeg nævnte Maria Costa, tidligere FN-chef for narkotika, som advarede om, at bankerne var narckoafhængige. Den tidligere chef for den russiske antinarcko-operation, Viktor Ivanov, mangeårig ven af vores organisation; han har talt offentligt om vores arbejde, vores krig mod narko; han har ligeledes sagt, at den største trussel mod den russiske nation, mod den Russiske Føderation, var narkotika; og han sagde – flere gange – at den eneste måde at tackle det på var ved at implementere Glass-Steagall. Ved atter at tvinge reel regulering – lov – over vores banksystem; ved at fjerne statslige garantier for de spekulative banker, og ved absolut hensynsløst at tvinge de kommercielle banker til at gøre det, banker skal gøre. Hvilket er at tage imod indskud og udstede lån til at opbygge den amerikanske økonomis almene velstand; og, gennem lovregler, gøre en ende på disse bankers muligheder for at hvidvaske for milliarder og atter milliarder af dollars narckopenge gennem deres system.

Der er mere. General Kelly, der nu er minister for Homeland

Security John Kelly, aflagde tirsdag forklaring for Kongressen og sagde bl.a. de følgende ting. Han sagde, at vi må sikre vores grænse, men vi må gøre det i samarbejde med Mexico og Canada; især Mexico, naturligvis. For, det er lige så meget en trussel mod disse lande som mod vort eget land. Vi har brug for et partnerskab.

Vi gjorde noget lignende i Colombia tilbage i 90'erne. Det var kun delvist succesrigt, men det var kun meningen, det skulle være delvist succesrigt, faktisk. Vi må have noget, der er større nu. Dette er et globalt problem. Kelly insisterede på, at narkobekæmpelse er kriminalitetsbekæmpelse, det er synonymt. »Hvis narkoen er i USA, har vi tabt«, sagde han. »Halvfems procent af den heroin, der kommer ind i dette land, kommer over den mexicanske grænse – det er ikke alt sammen produceret i Mexico, men meget af det er. Vi må være *partner* med Mexico, hvilket vil sige, at vi må gå ind og hjælpe dem med at bekæmpe valmuemarkerne; fabrikkerne, der producerer heroinen og amfetaminen, før det når frem til vores grænse.

Her, på vores egen side af grænsen, må vi standse efterspørgslen af narko. Det vil selvfølgelig sige, at vi stopper den *forbrydelse*, der blev begået af en præsident, der bogstavelig talt promoverede legaliseringen af narkotiske stoffer. Nu, hvor han er væk, må vi atter håndhæve vores nationale lovgivning, som stadig fastholder, at alle disse narkotiske stoffer er ulovlige, inklusive marihuana, og gå tilbage til en politik, der kan bekæmpe disse narkotiske stoffer.

Kelly sagde noget meget, meget interessant. Han sagde, at vi ikke kan komme helt ned på »nul narko«. Det anerkender han. Jeg er sikker på, at I har hørt narko-lobbyen sige, »Åh, man kan ikke komme af med narko«. Der har altid været narko, og der vil altid være narko. Han sagde, nej. »Vi kommer aldrig helt ned på nul narko, men vi ved, hvordan det skal gøres. Før i tiden havde vi store begrænsninger af anvendelse af narkotiske stoffer.« Dernæst sagde han, »Nu prøver vi ikke

engang«. Og det er sandt, for vi har været under en præsident, der *promoverede* anvendelsen af narkotiske stoffer og handel med narko.

Han sagde, »Siden 1960'erne og 190'erne har vi haft heroin, heroinoverdosis, men indtil for nylig var folk ligeglade, fordi det mest foregik blandt de sorte og latino-lokalsamfundene i det indre af byerne, og af sådanne grunde blev det ignoreret.« Nu har vi det i alle lokalsamfund, og vi må drage fordel af det faktum, at folk ikke længere kan lade som om, det ikke er en fare for vores nation, og bruge dette momentum, hvor folk er meget, meget bevidste om, hvad der sker med dem. Hver eneste familie i landet har et familiemedlem, eller en slægtning, eller en nær ven, som er ved at blive ødelagt af denne narkosvøbe, og vi må handle på dette nu med en fasthed, der følger dette helt til dørs.

Jeg vil nævne én ting til, fordi det berører spørgsmålet om Colombia. Colombias tidligere præsident, César Gaviria, var præsident i tiden mod slutningen af denne Plan Colombia, og han blev så én af de førende fortalere for narkotika. Han var faktisk med til, sammen med George Soros, der er den store kanon inden for politik for global legalisering af narko, at danne noget, der hedder den Globale Kommission for Narkopolitik. Denne politiske gruppe argumenterer i øvrigt åbenlyst for, at *alle* narkotiske stoffer – ikke kun marihuana – alle narkotiske stoffer bør legaliseres til personligt brug, til dyrkning og distribution. Det er den *officielle* narkopolitik, som i realiteten støttede Obama-administrationen, og som Obama støttede.

Denne karl Gaviria skrev en kronik i *New York Times* i denne uge, som var et totalt angreb på hr. Duterte. Mange af jer ved, at Rodrigo Duterte, Filippinernes præsident, har lanceret en succesrig total krig mod narko. Han bliver massivt angrebet af narko-lobbyen, af Obama-folkene, og så videre, for angivelige »drab uden om retsvæsenet«. Husk, at dette var den samme præsident Obama, hvis ugentlige aktivitet inkluderede at

sætte sig hver tirsdag eftermiddag for at udarbejde sine dronedrab »uden om retsvæsenet« for denne uge – samt de familiemedlemmer og venner, der tilfældigvis befandt sig sammen med den person, han havde udvalgt – uden en formel anklage, uden retsproces og så videre.

I hvert fald, så sagde Gaviria, at Duterte er i færd med at begå en frygtelig fejltagelse, at han vil begå en fejltagelse, som vi [colombianere] begik før jeg kom til, ved at forsøge at bruge militæret og bruge magt til at standse narkohandlen. »Den smarteste måde at tackle narko på, er ved afkriminalisering«, siger han, ved at gøre det legalt, »og sikre, at regeringerne regulerer« narkohandlen. Med andre ord, at regeringerne skulle blive narkohandlerne.

Som man kunne forvente, hvis man har fulgt hr. Duterte, så responderede han i sin uforlignelige stil og sagde, han må være dum. »Denne ekspræsident for Colombia siger, vi begår den samme fejl, han begik. Han er simpelt hen dum. Hvilken hjælp har vi fået fra Amerika? I fik millioner af dollar i Colombia, angiveligt for at hjælpe med at standse narko.« Men det gjorde de tydeligvis ikke. »Hvad får jeg? Jeg får anklager om, at jeg skal slæbes for den Internationale Forbryderdomstol og kastes i fængsel, fordi jeg udkæmper en krig mod narko.« Dernæst påpegede Duterte, at kineserne på den anden side kom til Manila og byggede en facilitet for 10.000 narcoofre, der skulle i afvæning.

Jeg nævner denne colombianske ting, fordi vi også udgav dette i 2004, »For at stoppe terrorisme, luk Dope, Inc., ned«. Billedet, I ser her, er det, vi kalder »Grasso abrazo«. Det er i bogstavelig forstand [Richard Grasso] chefen for New Yorks Aktiebørs, der omfavner chefen for narkokartellet, i Colombias jungle, og siger, vi bør hjælpe jer med at bringe jeres penge ind i kloge investeringer på Wall Street. Dét er det narkokartel, vi har med at gøre; og det er, hvad vi må bekæmpe.

Begyndelsen hertil er den kamp, vi alligevel har befundet os i: Glass-Steagall. Vi må ordne disse banker. Vi må formidle til hr. Trump og til hans meget seriøse anti-narkofolk, som general Kelly og som Jeff Sessions, at vi ikke kan køre den kendsgerning ud på et sidespor, at det er de britiske/Wall Streets bankinteresser, der kører denne forretning, og som må angribes som midtpunktet for krigen mod narko.

Matthew Ogden: Jeg vil blot forklare lidt mere om dette, og så går vi videre til næste spørgsmål. Jeg vil gerne understrege det, du netop sagde, for folk, der ikke ved det, lidt baggrund om det her. Jo, Rusland og USA har virkelig en meget stor ting til fælles: der er en heroinepidemi af hidtil uhørte proportioner i både Rusland og USA. Dette går hånd i hånd med terrorismen.

Du nævnte noget, jeg blot vil gå lidt i detaljer med. En af de ting, hr. LaRouche har understreget, er, at, hvis man lukker narkotika ned, lukker man narkopengehvidvaskning ned, og man reorganiserer hele det internationale banksystem, der har skabt sig velstand af dette.

Som du nævnte, så kom Viktor Ivanov, den tidligere chef for afdelingen for narkokontrol [i Rusland], til Washington, D.C., i 2011 og fremkom med netop denne pointe. Ikke alene sagde han, at disse »beskidte« penge har været et af de førende elementer, der har styrket den internationale finansboble med derivater og skyggebankvirksomhed; men han sagde også, at, hvis vi skal lukke det her ned, så bliver det ved at vende tilbage til det, han kaldte en international Glass/Steagall-arkitektur. Han fremkom med denne pointe – dette er et citat af Ivanov, »Det er analytisk bekræftet, at det eksisterende finansielle system, der operer ved brug af et stort og voksende antal finansielle instrumenter, såsom options, futures, swaps og andre derivater, der oppuster den såkaldte 'finansielle sæbeboble', nu ikke længere kan eksistere uden indsprøjtninger af såkaldte 'beskidte penge'. Han sagde, »Narkopenge og global narkohandel er i realiteten ikke kun

værdifulde elementer af, men også donorer af sparsom likviditet, en vital og uundværlig del af hele det monetære system.« Han fastslog den pointe, at dette ikke er isoleret til en eller to banker; men at det er bygget ind i karakteren af hele det internationale finanssystem.

Han sagde, at, for at lukke dette ned, må Rusland og USA arbejde sammen for at udvirke en »drastisk transformering af det internationale finansielle system«. Og hvilken form for transformering taler han om? Det følgende: Ivanov sagde, »I en vis forstand ser vi genoplivelsen af tankegangen bag Glass/Steagall-loven, som blev vedtaget i USA i 1933 på højdepunktet af den Store Depression, og som adskilte bankernes indskyder- og investeringsfunktioner.« Men barske »restriktioner for at forhindre det tiltrækkende i kriminelle penge kræves nu endnu mere. Med andre ord, så vil en likvidering af finansboblen alene ikke være tilstrækkeligt ... Nøglen til at likvidere global narkohandel er at gen-formatere den eksisterende økonomi og skifte over til en økonomi, der ekskluderer kriminelle penge« og sikrer reproduktion af netto »likvide aktiver, dvs., til en økonomi for udvikling, hvor beslutningerne baseres på udviklingsprojekter og langfristede, øremærkede kreditter«.

Jeg mener, at dette er ekstremt klart. Glass-Steagall: Luk dette eksisterende, kriminelle apparat med beskidte penge ned, som dette skyggebanksystem profiterer på og er afhængigt af for at eksistere; og skift i stedet vores fokus over til en udviklingsorienteret drivkraft for den fysiske økonomi, med udviklingsprojekter. Det blev gjort klart.

Du sagde også, Mike, at Obama havde alle muligheder i verden for at lukke dette finansielle pengehvidvaskningssystem ned. Der var faktisk en Særlig Undersøgelsesrapport fra USA's Senat, som blev udgivet i 2012, af senatorerne Carl Levin og Tom Coburn, Den Særlige Permanente Subkomite for Undersøgelser, og som *dokumenterede* den rolle, som HSBC (Hongkong and Shanghai Banking Corporation, hovedkvarter i

London), som en case study, spillede i at muliggøre denne narkopengehvidvaskning, især over grænsen til Mexico. Det fungerer på den måde, at narkoen smugles ind i USA. Det sælges i USA. Pengene, der tjenes på salget af denne narke, smugles dernæst *tilbage* til Mexico over grænsen. Dernæst leveres pengene til disse *casas de cambios*, og andre former for finansielle skyggeetablisser. Dernæst tog HSBC, gennem deres mexicanske afdeling, HSMX (som det hedder), disse penge fra disse *casas de cambios* i amerikanske dollars, og kørte dem tilbage, i pansrede køretøjer, over grænsen og deponerede dem i HSBC's amerikanske afdeling, og Voilà, så var pengene hvidvasket. De blev taget direkte i at gøre dette.

Og hvad skete der? Blev nogen retsforfulgt? Faktisk ikke. Carl Levin sagde selv, at den ene ting, der burde have været gjort, den anbefaling, han gav, var, at »statslige tilsynsmyndigheder burde overveje at annullere HSBC's charter«. Det er en handling, som USA's præsident kunne udføre for at lukke disse narkobanker ned. Deres statslige autorisation til at drive bank kunne simpelt hen være blevet inddraget, eller i det mindste suspenderet. Ingen handling blev foretaget. Og se på statistikerne. Det var i 2012. Se, hvor meget værre narkepidemien er blevet i USA, blot i de seneste fire år.